

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința nr. 336

Dosar nr. 3948/1/2008

Ședința publică din 2 martie 2012

Completul compus din :
.....

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –
Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror

: - :

La data de 9 februarie 2012 s-a luat în examinare cauza penală privind pe
inculpații :

1. **Cojocaru Eugen** trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de :
-trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.7 alin.3 din
Legea nr.78/2000 și
-instigare la infracțiunea prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000
raportat la art.25 Cod penal,
-cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal.
2. **Gheorghe Dumitru** trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de :
-cumpărare de influență prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat
cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.
3. **Bucur Gheorghe** trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de :
-trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea
nr.78/2000 și
-complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență prevăzută de art.26
Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000,
-cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal.
4. **Cerbeanu Gheorghe** trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de :
-complicitate la cumpărare de influență prevăzută de art.26 Cod penal
raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000, coroborat cu art.7 alin.3 din Legea
nr.78/2000 și cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.
5. **Ghiță Georgeta Gabriela** trimisă în judecată pentru săvârșirea
infracțiunii de :

-permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000.

6. **Guli Sterian** trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de:

-instigare la permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.25 Cod penal.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea din data de 9 februarie 2012, iar pronunțarea deciziei s-a amânat la 21 februarie 2012 și 2 martie 2012.

ÎNALTA CURTE

Asupra cauzei penale de față:

Actul de sesizare:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției din 5 mai 2008, emis în dosarul nr. 197/P/2007, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților :

- **COJOCARU EUGEN** - procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- **trafic de influență prevăzut de art. 257 Cod penal raportat la art. 7 al. 3 din Legea 78/2000 și**

- **instigare la infracțiunea prevăzută de art. 12 lit. b din Legea 78/2000, raportat la art. 25 Cod penal,**

- **cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal.**

- **GHEORGHE DUMITRU** - procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești, pentru săvârșirea infracțiunii de:

- **cumpărare de influență prevăzută de art. 6¹ din Legea 78/2000, coroborat cu art. 7 al. 3 din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal.**

- **BUCUR GHEORGHE** - notar în municipiul București, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- **trafic de influență, prevăzută de art. 257 Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000 și**

- **complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 6¹ din Legea 78/2000 ,**

- **cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal.**

- **CERBEANU GHEORGHE** - fiul lui Ilie și Niculina, născut la data de 11.09.1955 în Dobroteasca, jud. Olt, domiciliat în comuna Bujoreni, județul Vâlcea, judecător la Tribunalul Vâlcea - Secția Penală, pentru săvârșirea infracțiunii de :

- **complicitate la cumpărare de influență prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 6¹ din Legea 78/2000, coroborat cu art. 7 al. 3 din Legea 78/2000 și cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal.**

- **GHIȚĂ GEORGETA GABRIELA** - procuror la Parchetul de pe lângă înalta Curte de Casație și Justiție - pentru săvârșirea infracțiunii de:

- **permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 12 lit. b din Legea 78/2000.**

- **GULI STERIAN** - prim procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Urziceni - pentru săvârșirea infracțiunii de:

- **instigare la permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sau pentru altul de foloase necuvenite prevăzută de art. 12 lit. b din Legea 78/2000 coroborat cu art. 25 Cod penal.**

În actul de trimitere în judecată s-a reținut, în esență, că la data de 16 octombrie 2007, ca urmare a sesizării din oficiu, a fost înregistrat la Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției, dosarul penal privind pe Gheorghe Dumitru, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești și pe Mîrțoiu Virgil, referitor la săvârșirea unor fapte de corupție.

Din informațiile existente la nivelul Direcției Naționale Anticorupție rezultau suspiciuni cu privire la o posibilă faptă de corupție comisă de procurorul Gheorghe Dumitru care, în cursul lunii octombrie 2007, ar fi pretins de la numitul Mîrțoiu Virgil suma de 10.000 de euro pentru ca, prin influența de care se bucură asupra magistraților Curții de Apel Pitești, se obțină acestuia o soluție de achitare într-o cauză penală aflată în apel, în care Mîrțoiu avea calitatea de inculpat.

Cercetările demarate în cauza respectivă în care s-a dispus interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice purtate între Gheorghe Dumitru și Mîrțoiu Virgil, precum și înregistrări audio-video ambientale și de imagini ale acestora, au condus însă, în mod neașteptat la demascarea faptelor de corupție ce fac obiectul prezentei cauze.

Astfel, a reieșit că la începutul lunii octombrie 2007, inculpatul Gheorghe Dumitru, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești, s-a înscris la concursul pentru ocuparea funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă

Curtea de Apel Pitești, funcție vacantă la acel moment, concurs ce urma să se desfășoare în perioada 28 octombrie – 25 noiembrie 2007.

Potrivit Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor, adoptat prin Hotărârea nr. 320 din data de 27 aprilie 2006 a Consiliului Superior al Magistraturii, examenul/concursul propriu-zis consta în trei probe: testarea psihologică (probă eliminatorie), susținerea proiectului de management specifică funcției pentru care se candida (proba orală) și testarea scrisă, cuprinzând elemente de management al parchetelor/instanțelor, de resurse umane și de comunicare.

Conform normelor prevăzute în Regulamentul de organizare, Institutul Național al Magistraturii a procedat la selectarea magistraților care îndeplineau criteriile minime pentru a putea face parte din comisiile pentru examinarea candidaților, propunerea fiind apoi înaintată spre aprobare Consiliului Superior al Magistraturii. Ca urmare, prin **Hotărârea nr. 708 din data de 18 octombrie 2007** dată de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a fost aprobată componența comisiei de examinare a participanților la concursul pentru numirea în funcții de conducere a procurorilor, organizat în perioada 28 octombrie – 25 noiembrie 2007. această comisie era formată din următoarele persoane: Ghiță Georgeta Gabriela, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, care a fost desemnată și *președinte al comisiei*, Marin Florica, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Luha Vasile, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, Dinu Gâlcă, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați, doi specialiști în managementul resurselor umane, anume Berar Irina și Muscalu Emanoil, precum și Cazanciuc Robert, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, specialist în comunicare. Pentru fiecare dintre acești membri ai comisiei de examinare, potrivit propunerii transmise de către Institutul Național al Magistraturii, au fost desemnați membrii supleanți. Fiecare dintre membrii comisiei aveau desemnați câte un supleant, important în acest sens fiind faptul că supleantul învinuitei Ghiță Georgeta Gabriela a fost desemnat inculpatul Cojocaru Eugen.

Potrivit normelor Regulamentului de organizare (art. 33 – 44 din Regulament) **comisia de examinare** avea ca principale **atribuții**:

- **notarea candidaților la susținerea proiectului de management;**
- **elaborarea subiectelor de concurs și a baremelor;**
- **corectarea lucrărilor scrise, inclusiv soluționarea contestațiilor.**

Inculpatul Gheorghe Dumitru mai participase anterior la acest gen de examen, fiind declarat respins astfel încât, pentru a-și asigura de data aceasta reușita, a apelat, prin intermediul lui Cerbeanu Gheorghe – judecător la Tribunalul Vâlcea, la ajutorul inculpatului Bucur Gheorghe, fost judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și fost membru CSM (actualmente notar public) care, în

schimbul primirii mai multor bunuri, a afirmat că va interveni pe lângă membrii CSM pentru a-i obține procurorului Gheorghe Dumitru promovarea examenului.

Deși inițial inculpatul Bucur Gheorghe a susținut că apelează la influența lui Deliorga Cristian, membru al CSM, pentru a-i obține inculpatului Gheorghe Dumitru promovarea în funcția de conducere vizată, același Bucur Gheorghe l-a introdus în cauză pe inculpatul Cojocaru Eugen, membru supleant în Comisia de examinare a participanților pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul parchetelor.

În datele de 28 și 30 octombrie 2007 inculpatul Gheorghe Dumitru a susținut examenele de testare psihologică, examene pe care le-a promovat.

Potrivit înregistrărilor telefonice și ambientale efectuate în cauză, în data de 6 noiembrie 2007, inculpatul Bucur Gheorghe i-a facilitat inculpatului Gheorghe Dumitru întâlnirea cu inculpatul Cojocaru Eugen, în vederea realizării scopului urmărit, acela de a promova examenul pentru ocuparea funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Pitești, funcție la care contracandidat era procurorul Ristea Ioan.

Întâlnirea dintre cei trei are loc în data de 6 noiembrie 2007 la restaurantul „Quadri” din București, prilej cu care inculpatul Cojocaru Eugen s-a arătat dispus să intervină pe lângă membrii Comisiei de examinare, pe care a susținut că-i cunoaște, pentru a-i obține lui Gheorghe Dumitru promovarea în funcția de conducere dorită, intervenție pentru care a pretins suma de 50.000 euro. Tuturor celor prezenți suma pretinsă li s-a părut exorbitantă, inculpatul Gheorghe Dumitru arătându-se dispus să plătească cel mult 15.000 euro. A doua zi, inculpatul Bucur Gheorghe i-a cerut lui Cerbeanu Gheorghe să-l anunțe pe Gheorghe Dumitru să se prezinte în data de 8 noiembrie 2007, în jurul orelor 12,00 pentru „a încheia actul în condițiile stabilite cu persoana cu care s-a întâlnit anterior”.

Întâlnirea inculpatului Bucur Gheorghe cu inculpatul Gheorghe Dumitru a avut loc în data de 8 noiembrie 2007 la biroul notarial al lui Bucur, prilej cu care Gheorghe Dumitru a remis inculpatului suma de 15.000 euro pentru a fi avansată, mai departe, inculpatului Cojocaru Eugen.

La scurt timp, Bucur Gheorghe a luat legătura telefonic cu inculpatul Cojocaru Eugen, comunicându-i că are ceva pentru el, cei doi întâlnindu-se la același birou, două ore mai târziu.

În cursul zilelor de 12, 13 și 14 noiembrie, înaintea examenului privind proiectul de management, programat pentru data de 16 noiembrie 2007, inculpații s-au căutat telefonic reciproc în vederea asigurării că planurile merg pe făgașul dorit.

După examenul din 16 noiembrie 2007, aflând că Gheorghe Dumitru a obținut o notă mai mică decât contracandidatul său, prin intermediul lui Bucur Gheorghe se solicită explicații de la Cojocaru Eugen.

Concluzia generală, transmisă de la un inculpat la altul, este că totul se derulează conform planului, nota primită constituind doar o strategie.

După susținerea examenului scris din data de 25 noiembrie 2007 se constată aceeași preocupare a inculpaților Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe pentru prestația lui Gheorghe Dumitru, astfel cum rezultă din discuțiile purtate de aceștia, atât între ei, cât și cu inculpatul Cojocaru Eugen.

În seara zilei de 27 noiembrie 2007, încă înaintea afișării rezultatelor la examinarea scrisă, inculpatul Cojocaru Eugen l-a contactat pe inculpatul Bucur Gheorghe pe care l-a anunțat că „*fratele*” lor a luat examenul, știre transmisă în lanț între inculpații în cauză, toți felicitându-se reciproc de reușită, care se datorează „*datului din pedale*”.

Din aceleași înregistrări telefonice, precum și audio-video ambientale, a rezultat că inculpatul Cojocaru Eugen s-a preocupat de asigurarea promovării examenului și în folosul inculpatului Guli Sterian, ce candida pentru funcția de prim procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București.

În perioada premergătoare examinării scrise a candidaților, programată pentru 25 noiembrie 2007, inculpatul a încercat să obțină subiectele ce vor fi supuse examinării scrise și a reușit să obțină o parte din ele, „jumătate de prăjitură” de la inculpata Ghiță Gabriela, furnizându-le apoi inculpatului Guli Sterian.

Mijloacele de probă și parcursul dosarului :

Următoarele mijloace de probă au fost menționate în actul de sesizare a instanței ca fiind administrate **în cursul urmăririi penale**:

- proces verbal de consemnare a actelor premergătoare (fil. 1 – 114, vol. I);
- proces verbal de sesizare din oficiu (fil. 1-2, vol. II);
- proces verbal de redare a convorbirilor telefonice (vol. IV);
- proces verbal de redare a convorbirilor ambientale purtate în restaurantul Casa Roz (fil. 296-334, vol. II);
- proces verbal de redare a convorbirilor ambientale purtate în biroul P6 din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (fil. 335-359, vol. II);
- planșe fotografice (fil. 205-294, vol. II);
- procese verbale întocmite cu prilejul supravegherii operative realizate în baza autorizațiilor emise de Înalta Curte de Casație și Justiție (fil. 141-304, vol. II);
- denunțul penal formulat de Gheorghe Dumitru la data de 29 noiembrie 2007 (fil. 151-154, vol. I);
- declarațiile inculpatului Gheorghe Dumitru (fil. 173-179, vol. I);
- declarațiile inculpatului Cojocaru Eugen (fil. 242-247, vol. I);
- declarațiile învinuitului Guli Sterian (fil. 455-461, vol. I);
- declarațiile învinuitului Cerbeanu Gheorghe (fil. 469-478, vol. I);

- declarațiile martorului Ruxanda Constantin Daniel (fil. 2-16, vol. III);
- declarația martorului Trandafir Ionel (fil. 33, vol. III);
- declarația martorului Cazanciuc Robert (fil. 34-39, vol. III);
- Nota nr. 4908/C/23.11.2007 adresată procurorului general al României (fil. 41, vol. III);
- declarația martorului Dumitru Dragoș (fil. 42-50, vol. III);
- declarația martorului Ionescu Alexandru (fil. 190197, vol. III);
- declarația martorului Gâlcă Dinu (fil. 168-169, vol. III);
- declarația martorului Luha Vasile (fil. 159-167, vol. III);
- declarația martorului Marin Florica (fil. 151-158, vol. III);
- declarația martorului Muscalu Emanoil (fil. 176-181, vol. III);
- declarația martorului Luca Cătălin (fil. 182-189, vol. III);
- declarația martorului Berar Irina (fil. 170-175, vol. III);
- declarația martorului Selegean Mihai (fil. 51-53, vol. III);
- declarația martorei Butnariu Elena (fil. 74-77, vol. III);
- declarația martorului Deliorga Cristian (fil. 78-86, vol. III);
- declarația numitei Lionte Crenguța (fil. 198-203, vol. III);
- declarația numitei Georgescu Cerasela (fil. 204-208, vol. III);
- declarația numitului Mîrțoiu Virgil (fil. 230-234, vol. III);
- Ordonanța nr. 197/P/16.10.2007 prin care s-a dispus autorizarea cu titlu provizoriu a interceptărilor și înregistrărilor convorbirilor telefonice și înregistrărilor audio/video în mediu ambiantal purtate de către Gheorghe Dumitru și Mîrțoiu Virgil (fil. 3-5, vol. II);
- Încheierea nr. 23/18.10.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală pronunțată în dosarul nr. 7/2007 (fil. 15-17, vol. II);
- Adresa DNA – Serviciul Tehnic și procesul verbal întocmit la 18.10.2007 cu ocazia înregistrării unor dialoguri ambientale purtate de către Gheorghe Dumitru și alții în incinta restaurantului Bruxelles (fil. 83-85, vol. II);
- Încheierea nr. 26/24.10.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală pronunțată în dosarul nr. 7/2007 (fil. 92-95, vol. II);
- Încheierea nr. 29/13.11.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală pronunțată în dosarul nr. 7/2007 (fil. 107-111, vol. II);
- Ordonanța nr. 197/P/29.11.2007 prin care s-a dispus autorizarea cu titlu provizoriu a interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice și înregistrărilor audio/video în mediu ambiantal purtate de către Ghiță Georgeta Gabriela, Guli Sterian și Deliorga Cristian (fil. 117-120, vol. II);
- Încheierea nr. 32/03.12.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală pronunțată în dosarul nr. 7/2007 prin care a fost admisă cererea formulată de Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției (fil. 128-131, vol. II);

- Adresele D.G.I.P.I. și materialele rezultate ca urmare a punerii în aplicare a autorizațiilor de înregistrare în mediul ambiental (note și planșe fotografice) pentru perioada 17-10-06.11.2007 (fil. 141-204, vol. II);

- Planșă fotografică realizată de către Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Tehnic ca urmare a înregistrărilor în mediul ambiental, efectuate în data de 18.10.2007 (fil. 205-226, vol. II);

- Planșă fotografică realizată de către Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Tehnic ca urmare a înregistrărilor în mediul ambiental, efectuate la data de 06.11.2007, în incinta biroului notarial situat pe Calea Floreasca nr. 44, respectiv în restaurantul Quadri (fil. 235-236, vol. II);

- Planșă fotografică realizată de către Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Tehnic ca urmare a înregistrărilor în mediul ambiental, efectuate la data de 08.11.2007, în incinta biroului notarial situat pe Calea Floreasca nr. 44, cu ocazia întâlnirii dintre Gheorghe Dumitru și Bucur Gheorghe (fil. 256-267, vol. II);

- Adresa Institutul Național al Magistraturii nr.6893/29.11.2007 privind înaintarea a 62 lucrări pentru candidații judecători și 32 lucrări pentru candidații procurori; proces verbal întocmit cu prilejul desigilării încăperii, fișetului și plicurilor și un suport video conținând înregistrări de imagini din sala de seminar nr. 10 (fil. 2, vol. V);

- Lucrările, în fotocopie, cu răspunsurile bifate tip grilă, de către candidații Guli Sterian – procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Urziceni; Gheorghe Dumitru – procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești; Georgescu Cerasela – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 5 București; Lionte Crenguța Andreea – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Craiova; Bucur Felicia – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Corabia; Filip Răzvan Cătălin – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Câmpeni; Alexandru Oana – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Ploiești; Filip Mioara Violeta – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Deta; Tabără Constantin – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Videle; Bănescu Iuliana – procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova; Boguș Constantin – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Cîmpulung Moldovenesc; Brașoveanu Ion – procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș; Mandici Vasile – procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Suceava; Neagu Aneta – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Onești; Vîrveanu Eugenia – procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Iași; Lanciu Constanța – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Turnu Măgurele; Scripcă Florin – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Vaslui; Teoc Oana Camelia – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Cluj-Napoca; Roșca Ovidiu Emanuel – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 4 București; Chițu Elena – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Măcin; Cornean Dumitru – procuror la Parchetul

de pe lângă Judecătoria Lugoj; Casandrescu Gheorghe – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Pucioasa; Neacșu Gheorghe – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Pucioasa; Moldovan Elena Angelia – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Alba Iulia; Armeanu Sorin – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Vaslui; Bogdan Rodica – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sălaj; Stîngă Violeta – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Zimnicea; Ristea Ion – procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești; Betelie Mihai – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 1 București; Nestor Dragoș – procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București; Deac Corvin Doru – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Turda; Maier Ioana Marinela – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița (fil. 32-70, vol. V);

- Hotărârea nr. 316/10.12.2007 a CSM – Secția pentru Procurori, privind încuviințarea reținerii procurorului Gheorghe Dumitru, de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești (fil. 85-90, vol. V);

- Hotărârea nr. 317/11.12.2007 a CSM – Secția pentru Procurori privind suspendarea din funcția de procuror, începând cu 11.12.2007, a procurorului Cojocaru Eugen din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (fil. 156.157);

- Hotărârea nr. 318/11.12.2007 a CSM – Secția pentru Procurori privind suspendarea din funcția de procuror, începând cu 11.12.2007, a procurorului Gheorghe Dumitru din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești (fil. 158-160, vol. V);

- Ordonanța procurorului nr. 197/P/2007 din 14.02.2008 prin care s-a dispus prelungirea măsurii obligării de a nu părăsi țara pentru o perioadă de 30 de zile, de la data de 15.02.2008 până la data de 15.03.2008 inclusiv, față de inculpații Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe și Cojocaru Florin (fil. 186-193, vol. V);

- Denunț formulat de învinuita Ghiță Gabriela Georgeta din data de 14.12.2007, împreună cu 9 anexe (fil. 214-256, vol. V).

Dosarul a fost înregistrat la instanță sub nr. 3948/1/2008 la data de 6 mai 2008 și a primit termen de judecată care a fost fixat la data de 11 iunie 2008.

La termenul din 19 noiembrie 2008 inculpații au invocat o serie de excepții vizând neregularitatea urmăririi penale, excepții respinse de instanță prin încheierea din 20 noiembrie 2008.

Împotriva acestei încheieri de ședință, care nu era atacabilă separat cu recurs, au declarat, totuși, recurs inculpații Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe și Ghiță Georgeta Gabriela.

În recurs, înregistrat sub nr. 9944/1/2008 la Completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a invocat, evident, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 Cod procedură penală și a art. 385/1 alin. 2 Cod procedură penală, texte ce nu permit calea de atac a recursului în

cazurile în care solicitarea restituirii dosarului la procuror în vederea refacerii urmăririi penale pentru motivele prevăzute de art. 332 alin. 2 Cod procedură penală este respinsă.

Completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin încheierea din **8 decembrie 2008**, a admis cererea de sesizare a Curții Constituționale formulată de recurenții inculpați Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe și Ghiță Georgeta Gabriela, suspendând, totodată, judecarea recursului până la soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Curtea Constituțională, prin **decizia nr. 615 din 28 aprilie 2009**, a respins excepția de neconstituționalitate și a transmis hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de **20 iunie 2009**.

Înalta Curte – Completul de 9 judecători a repus cauza pe rol, fixând termen la data de **6 iulie 2009**, iar recursul formulat de inculpații Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe și Ghiță Georgeta Gabriela a fost respins, ca inadmisibil, prin **decizia nr. 804 din 2 noiembrie 2009**.

În acest interval, după promovarea recursului inadmisibil împotriva încheierii de ședință din 20 noiembrie 2008, la fond s-a acordat termen la data de **16 decembrie 2008**, dată la care s-a constatat lipsa dosarului de fond întrucât acesta fusese înaintat Curții Constituționale pentru soluționarea excepțiilor invocate în recursul prezentat mai sus.

Completul a dispus efectuarea unei adrese către Curtea Constituțională, arătându-se situația ivită și solicitându-se trimiterea dosarului pentru a se putea continua judecarea cauzei.

La următorul termen de judecată, respectiv **10 februarie 2009**, după ce s-a formulat cerere de recuzare a completului, cerere ce a fost respinsă de completul investit, inculpații Ghiță Georgeta Gabriela și Bucur Gheorghe au invocat două excepții de neconstituționalitate privind art. 91¹ – 91⁶ Cod procedură penală și art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Constatând îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de Legea nr. 47/1992, prin încheierea din **10 februarie 2009** a fost sesizată Curtea Constituțională, cu suspendarea judecării cauzei conform art. 29 alin. 5 din Legea nr. 47/1992 în vigoare la acel moment.

Deși în adresa înaintată Curții Constituționale s-a învederat situația specială a dosarului, arătându-se că pe rolul Curții Constituționale se mai afla o sesizare a acelorași inculpați, cele două sesizări au fost judecate separat, cea de-a doua sesizare fiind înregistrată cu întârziere.

S-a ajuns, astfel, la prelungirea nejustificată a duratei de suspendare a cauzei, întrucât Curtea Constituțională s-a pronunțat abia la data de **6 iulie 2010** asupra excepției invocate, prin decizia nr. 936.

Dosarul a fost restituit instanței de fond în cursul vacanței judecătorești (2 **august 2010**), repunerea cauzei pe rol având loc la data de **21 septembrie 2010**.

Practic, după acest moment s-a putut trece la cercetarea judecătorească, actul de sesizare a instanței fiind citit la termenul din **9 noiembrie 2010**, după mai multe încercări de amânare ale inculpaților, materializate în excepții privind urmărirea penală, excepții de neconstituționalitate și, din nou, recuzarea completului.

La același termen au fost audiați și inculpații, mai puțin inculpata Ghiță Georgeta Gabriela care a arătat că nu dorește să dea declarații în cauză.

Următoarele termene au fost acordate în cauză pentru administrarea probelor (martori, înscrisuri, audierea și vizionarea înregistrărilor și interceptărilor, expertizarea acestora).

Din prezentarea parcursului dosarului în instanță se poate constata că, deși cauza a fost înregistrată la Înalta Curte la data 6 mai 2008, practic cercetarea judecătorească a fost în totalitate blocată în intervalul **decembrie 2008 – septembrie 2010**, datorită suspendării judecării cauzei, măsură obligatorie în raport de prevederile în vigoare, la acel moment, ale Legii nr. 47/1992, urmare excepțiilor de neconstituționalitate invocate de inculpații Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe și Ghiță Georgeta Gabriela.

Din această perspectivă, trebuie remarcat, în raport de art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, că durata procedurii a fost afectată de dispozițiile legale ce obligau, la acel moment, la suspendarea judecării în ipoteza sesizării Curții Constituționale, dispoziții de care inculpații au înțeles să uzeze din plin, invocând excepții de neconstituționalitate atât la fond, cât și în căi de atac inadmisibile, excepții asupra cărora, Curtea Constituțională avea o practică constantă, de respingere.

Bineînțeles, nu li se poate reproșa părților utilizarea diferitelor excepții sau căi de atac pentru a-și apăra drepturile, dar trebuie să se țină seama că excepțiile de neconstituționalitate, invocate atât la fond, cât și în recursul inadmisibil promovat, au întârziat procedura în această cauză.

În cursul cercetării judecătorești au fost administrate următoarele probe:

- audierea martorilor propuși prin rechizitoriu: Trandafir Ionel (fil. 3-4, vol. IV instanță), Gâlcă Dinu (fil. 5-6, vol. IV instanță), Marin Florica (fil. 7-8, vol. IV instanță), Bucur Irina (fil. 9-10, vol. IV instanță), Georgescu Cerasela (fil. 57-58, vol. IV instanță), Cazanciuc Robert (fil. 59-61, vol. IV instanță), Deliorga Cristian (fil. 61-62, vol. IV instanță), Luca Cătălin (fil. 63-64, vol. IV instanță), Muscalu Emanoil (fil. 65, vol. IV instanță), Butnariu Elena (fil. 66-67, vol. IV instanță), Ionescu Alexandru Daniel (fil. 68-69, vol. IV instanță), Selegean Mihai (fil. 70-71, vol. IV instanță), Dumitru Dragoș Nicolae (fil. 72-74, vol. IV instanță), Luha Vasile (fil. 138-139, vol. IV instanță), Lionte Crenguța (fil. 316, vol. IV instanță);

- audierea martorilor propuși de inculpați: Gheorghe Gabriel (propus de inculpatul Bucur Gheorghe, fil. 231-232, vol. IV), Spânu Aurelia (propus de inculpații Cojocaru Eugen și Ghiță Georgeta Gabriela, fil. 233-234, vol. IV), Giura Gheorghe (propus de inculpatul Cerbeanu Gheorghe, fil.235, vol. IV);

- expertizarea criminalistică a înregistrărilor/interceptărilor audio și/sau video, întocmindu-se raportul de expertiză criminalistică nr. 7 din 10 ianuarie 2012 (fil. 169-180 vol. V);

- vizionarea/audierea în ședință publică a înregistrărilor/interceptărilor audio și video solicitate de inculpați;

- înscrisurile depuse de inculpați la dosar;

- audierea inculpaților Cojocaru Eugen, Gheorghe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe, Bucur Gheorghe, Guli Sterian.

Situația de fapt și analiza probelor administrate:

Din ansamblul probelor administrate în cauză, atât în faza urmăririi penale cât și în cursul cercetării judecătorești, Înalta Curte reține următoarele, cu precizarea că se va proceda la o prezentare cronologică și în mod distinct a acțiunilor desfășurate de inculpați:

I. Activitățile desfășurate în vederea promovării de către Gheorghe Dumitru a concursului pentru ocuparea funcției de procuror general la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești.

A. Activitățile desfășurate în prima etapă de inculpații Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe.

Inculpatul Gheorghe Dumitru, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești, s-a înscris la concursul pentru ocuparea funcției de procuror general al acestui parchet, funcție ce era vacantă de mai multă vreme și care mai fusese scoasă la concurs și anterior.

Pentru că Gheorghe Dumitru mai participase la un astfel de concurs și înregistrase un eșec, a apelat la prietenul său, inculpatul Cerbeanu Gheorghe, care i-a intermediat legătura cu inculpatul Bucur Gheorghe, fost judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și fost membru CSM, acum notar public, care să-l ajute în promovarea examenului.

Aceste circumstanțe reies din interceptările telefonice realizate în cauză, care relevă că în zilele de 16-18 octombrie 2007 inculpații Gheorghe Dumitru și Cerbeanu Gheorghe au planificat o deplasare în București pentru a se întâlni cu Bucur Gheorghe.

- Din discuția telefonică purtată în seara de **16 octombrie 2007** (prezentată în proces verbal de redare a convorbirilor telefonice), rezultă că inculpatul Cerbeanu Gheorghe îi promite inculpatului Gheorghe Dumitru că va vorbi cu un cunoscut de-al său din București care îi va rezolva promovarea în funcția dorită.

De remarcat că inculpatul Gheorghe Dumitru l-a apelat pe Cerbeanu Gheorghe în seara zilei de 16 octombrie 2007 de nu mai puțin de 6 ori într-un interval de 5 minute, pentru a se asigura de deplasarea la București, dat fiind că deși la concurs s-au înscris trei candidați, au rămas în cursă doar doi (el și procurorul Ristea Ion), astfel că de data asta are o „șansă unică, extraordinară”, de a obține funcția de procuror general.

Apelându-l pe Cerbeanu Gheorghe, inculpatul Gheorghe Dumitru îl întreabă:

„... deci, ce facem? Mâine mergem la București? ... Poate vorbești cu persoana ...” (fil. 24-25 vol. II dosar urmărire penală).

Scopul deplasării la București, respectiv de a discuta modalitatea de promovare a examenului reiese din conținutul aceleiași discuții la telefon, când Gheorghe Dumitru îi spune lui Cerbeanu Gheorghe:

„...i-a respins ăluia cererea ... a făcut contestație, dar CSM-ul i-a respins-o ... acum sunt doar eu și Neluțu Ristea ... ar fi cea mai bună șansă, extraordinară ... UNICĂ! ...” (fil. 26-27, vol. II dosar urmărire penală).

- Același obiect îl au discuțiile purtate între cei doi și în dimineața de **17 octombrie 2007** (în intervalul orar 10,14 – 11,40, redată în procesul verbal, fil. 27-30, vol. II dosar urmărire penală), când convin ca a doua zi, respectiv în 18 octombrie 2007, să se deplaseze la București pentru a se întâlni efectiv cu „persoana” în cauză.

În acest sens, inculpatul Cerbeanu Gheorghe îl asigură că: *„... mâine mergem. Vorbii cu omul, astăzi are niște probleme ... mâine cel mai târziu pe la 12 sunt la tine...”*

La fel de insistent ca în ziua precedentă, Gheorghe Dumitru revine cu un apel, cerându-i inculpatului Cerbeanu Gheorghe să-l sune pe prietenul său din București: *„... să vorbești cu băiatul acela! Să ne aștepte!”*

- În dimineața zilei de **18 octombrie 2007**, cei doi convin telefonic să se întâlnească în jurul orei 14,00 la stația de combustibil OMV de la ieșirea din Pitești, inculpatul Cerbeanu Gheorghe asigurându-l pe Gheorghe Dumitru că a vorbit cu „persoana”, care îi așteaptă: *„... uite, sunt pe drum. Am vorbit la București, l-am anunțat pe om când am plecat, ne așteaptă, deci, nu-ți face probleme, alo? ... stai liniștit ... la unu și jumătate să fii la ieșire la OMV”*. (fil. 30-32, vol. II, dosar urmărire penală).

Din listing-ul transmis în cauză de Compania de telefonie mobilă Orange (fil. 47-49, vol. II, dosar urmărire penală) rezultă că în zilele de 17 și 18 octombrie 2007, exact în intervalul orar la care Cerbeanu Gheorghe face referire în discuția cu inculpatul Gheorghe Dumitru că „a vorbit cu omul de la București”, persoana pe care acesta a apelat-o este inculpatul Bucur Gheorghe, cel care i-a așteptat la întâlnirea de la restaurantul „Bruxelles”.

Pentru efectuarea deplasării, inculpatul Cerbeanu Gheorghe a apelat la martorul Ruxanda Constantin Daniel (cunoștință comună a celor doi, Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru), martor care îi va însoți pe aceștia constant, asistând la momentele principale reținute în actul de sesizare, dar care, între timp, a decedat, putându-se valorifica doar declarațiile acestuia din cursul urmăririi penale.

Martorul Ruxanda Constantin Daniel i-a condus în după-amiaza zilei de **18 octombrie 2007**, cu autoturismul marca Audia Q7 cu numărul de înmatriculare, pe inculpații Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru la București, la întâlnirea acestora cu inculpatul Bucur Gheorghe de la **restaurantul Bruxelles**, întâlnire ce avea drept scop stabilirea modalității în care Gheorghe Dumitru putea fi sprijinit în promovarea examenului.

Ca urmare a ordonanței provizorii nr. 197/P/2007, emisă în cauză la data de 16.10.2007, privind interceptarea și înregistrarea de convorbiri telefonice, audio-video ambientale și de imagini, confirmată prin Încheierea nr. 23 din 18.10.2007, dată în dosarul nr. 7/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, întâlnirea din data de 18 octombrie 2007 a fost supravegheată operativ și înregistrată audio-video ambiental (fil. 15-20, vol. II dosar urmărire penală).

În cursul cercetării judecătorești înregistrările au fost vizionate în ședință publică.

Înregistrările sunt redată în formă scrisă la fil. 35-39 vol. II dosar urmărire penală.

Din discuții rezultă că Bucur Gheorghe s-a oferit să vorbească cu unii membrii din Consiliul Superior al Magistraturii despre examenul lui Gheorghe Dumitru: „*nu mă feresc să vorbesc cu Deliorga ... pe când eram și eu în CSM ne ajutam reciproc ...dar poate am să vorbesc cu Dăscălescu ... Domnule, noi îl ajutam ... să dea acolo o notă bună la ... ce văd ăia ...*”.

Și mai departe: „*... eu am să-i zic lui acela ... Măi, cutare, are vreo șansă să ...? Dacă e, vorbim că Dăscălescu ... să vedem ce zice luni ... Dacă ține de el zic să deja e rezolvabilă ... singurul pericol e Chiujdeia ...*”.

La finalul discuțiilor, din mașina martorului Ruxanda s-au descărcat mai multe sacoșe conținând recipiente cu vin, ce au fost introduse în autoturismul Volvo cu nr. aparținând inculpatului Bucur Gheorghe, bunuri ce ulterior au fost transportate la domiciliul acestuia, împrejurări fixate pe suport video.

Într-o discuție purtată în preziua deplasării la București, Cerbeanu îi spune lui Gheorghe Dumitru: „*... eu o să iau niște vin de la mine, dacă ai și tu ceva pe acolo, un whiskey, o chestie...*” (convorbire din 17.10.2005, ora 10,15).

La câteva zile de la întâlnirea din 18 octombrie 2007 Bucur Gheorghe l-a contactat telefonic pe Deliorga Cristian, membru la acea dată în CSM, aflat într-o deplasare de serviciu. Rezultatul discuției dintre cei doi este transmis mai departe

de către Bucur Gheorghe lui Cerbeanu Gheorghe și apoi, de către acesta lui Gheorghe Dumitru.

Aceste contacte telefonice sunt confirmate de traficul înregistrat pe telefoanele celor patru.

Din analiza datelor puse la dispoziție de către Compania de telefonie mobilă rezultă că, în cursul zilei de **23.10.2007, ora 14,37**, inculpatul Bucur Gheorghe, folosind telefonul personal, l-a contactat pe Deliorga Cristian, cu care a și purtat o convorbire telefonică (cu o durată de 234 secunde), apelându-l pe un număr de telefon înregistrat pe numele Deliorga Eugenia, taxat în regim de roaming cu specificare „Franța”.

Martorul Deliorga Cristian a confirmat existența acestei discuții purtată cu inculpatul Bucur Gheorghe pe când se afla plecat la Monaco.

În aceeași zi, **23.10.2007, ora 17,51**, inculpatul Bucur Gheorghe l-a contactat pe Cerbeanu Gheorghe, căruia i-a comunicat discuția avută cu Cristian Deliorga.

Tot în data de **23.10.2007, ora 18,21** este surprinsă discuția dintre Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru, redată în proces verbal din data de 24.10.2007, filele 31-32 dosar urmărire penală, vol. II:

„**Gheorghe Dumitru:** Alo! ...

Cerbeanu Gheorghe : *Ce faci, măi Mitică? ... Măi, fii atent ăă --- că omu' vorbii cu ăla ...*

Gheorghe Dumitru: *Da!*

Cerbeanu Gheorghe: *Bine, ăla e plecat la Monaco, vorbi cu el la telefon, e cu Pandrea plecat pe la Monaco, da îi zise la telefon ... Spuse că te cunoaște, avu o reacție, așa, pozitivă nu ... Când auzii că e vorba de tine ...*

Gheorghe Dumitru: *Zise așa, că la examenul psihologic n-are cu ce să te ajute, așa că nu poate ...*

Gheorghe Dumitru: *Aha!*

Cerbeanu Gheorghe: *Da, zise că la comisiile celelalte, cu procurorii e ... OK! Deci ... ”*

În data de 28 și 30 octombrie 2007 inculpatul Gheorghe Dumitru a susținut examenele de testare psihologică, examen pe care l-a promovat, fiind declarat „recomandabil” pentru funcția de conducere la care a candidat.

Față de situația de fapt mai sus expusă, în rechizitoriu se reține că „fapta inculpatului **Bucur Gheorghe** – notar public – care, în cursul lunii octombrie 2007, în schimbul unor foloase materiale primite de la inculpatul Gheorghe Dumitru, a promis acestuia că va interveni pe lângă magistrați, membrii din Consiliul Superior al Magistraturii, pentru a-i asigura reușita la examen, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prevăzute de art. 257 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000”.

Pentru inculpatul **Gheorghe Dumitru** se reține că „fapta acestuia, de a remite mai multe bunuri inculpatului Bucur Gheorghe pentru ca acesta, prin influența pretinsă asupra unor magistrați, membri ai CSM, să-i faciliteze promovarea examenului în funcția de conducere vizată constituie **un prim act material** al infracțiunii de cumpărare de influență în formă continuată prevăzută de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin.2 Cod penal coroborat cu art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000.”

Pentru inculpatul **Cerbeanu Gheorghe** se reține că „fapta acestuia, de a înlesni inculpatului Gheorghe Dumitru, darea unor foloase materiale inculpatului Bucur Gheorghe în scopul reținut mai sus constituie **un prim act material** de complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență în formă continuată prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal, coroborat cu art. 7 al.3 din Legea nr. 78/2000.

Înalta Curte apreciază că faptele prezentate mai sus, astfel cum au fost probate în cauză, nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților. Traficul de influență este incriminat de dispozițiile art. 257 Cod penal, potrivit cărora „primirea ori pretinderea de bani sau alte foloase, ori acceptarea de promisiuni, de daruri, direct sau indirect, pentru sine ori pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar sau alt salariat, pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 incriminează promisiunea, oferirea sau darea de bani, de daruri ori alte foloase direct sau indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar, pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

Elementul material al laturii obiective pentru infracțiunea de trafic de influență constă, deci, în primirea sau pretinderea de bani ori alte foloase, sau acceptarea de promisiuni de daruri, direct sau indirect.

Corelativ, pentru infracțiunea de cumpărare de influență, elementul material constă în promisiunea, oferirea sau darea de bani, daruri ori alte foloase, direct sau indirect.

Sub aspectul **laturii subiective**, cele două infracțiuni se comit doar cu **intenție directă**, calificată prin scopul în vederea căruia s-a acționat.

În speță nu s-a probat că băuturile alcoolice (o cantitate imprecisă de vin și o sticlă de whisky) aduse la București de inculpații Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru au reprezentat foloase și au fost primite de inculpatul Bucur Gheorghe în scopul cerut de textele incriminatoare, respectiv pentru ca inculpatul Bucur să intervină pe lângă magistrații membri ai CSM pentru a-i asigura inculpatului Gheorghe Dumitru reușita la examen.

Probele administrate au relevat că o anumită cantitate de vin a fost adusă la București, la întâlnirea din 18 octombrie 2007 de la restaurantul Bruxelles de inculpatul Cerbeanu Gheorghe, iar inculpatul Gheorghe Dumitru a adus o sticlă de whiskey.

În declarația dată în cursul urmăririi penale, inculpatul Cerbeanu Gheorghe a arătat că: *„la una dintre întâlniri am adus pentru Bucur Gheorghe o anumită cantitate de vin, mai precis cca 30 litri (cu mențiunea că dețin în proprietate 1,25 ha vie în municipiul Drăgășani, de unde realizez anual între 3.000 – 5.000 litri vin). Țin însă să precizez că datorită relațiilor de amiciție cu numitul Bucur Gheorghe i-am adus respectiva cantitate de vin și nu în scopul de a-l determina să facă vreo intervenție în favoarea lui Gheorghe Dumitru. De altminteri și înainte de acest moment dar și în alte dăți, fără să fiu cu Gheorghe Dumitru, eu i-am adus vin lui Bucur Gheorghe, pe care l-am consumat împreună cu acesta și cu alți prieteni”* (fil. 474, vol. I).

Și în declarația dată în cursul cercetării judecătorești (fil. 216, vol. III, instanță) inculpatul Cerbeanu Gheorghe a susținut același lucru, precizând că e vorba de o cantitate de circa 41 litri vin.

Inculpatul, în această declarație a arătat următoarele: *„dețin în proprietate o suprafață de teren pe care o cultiv cu viță de vie și pentru că realizez o cantitate însemnată de vin, o parte din el îl ofer prietenilor. Obişnuiam că fac acest lucru și cu prietenul meu, Gigi Bucur, căruia de multe ori i-am oferit din vinul meu. Mai precizez că vinul obținut îl depozitez într-o crămă din Drăgășani, împreună cu o altă cunoștință, care este chiar proprietarul cramei, numitul Iordache Gheorghe. De fiecare dată când merg la crămă ca să iau vin, se întocmește o fișă de magazie. La fel s-a procedat și în data de 18 octombrie, din fișa întocmită cu acel prilej rezultând că am luat atunci o cantitate de 41 litri vin”*.

În continuare, inculpatul arată că la masă *„s-au consumat sticla de whisky adusă de Gheorghe Dumitru și o parte din vinul meu”*.

Și, mai departe: *„... la un moment dat, l-am rugat pe șoferul Ruxanda Constantin Daniel să meargă la mașină împreună cu fiul domnului Bucur și să-i dea cantitatea de vin pe care i-am adus-o, fără să-i precizez despre ce cantitate era vorba, crezând că a înțeles de la Drăgășani că o parte din vin era pentru soția mea”*.

La rândul său, inculpatul Bucur Gheorghe, în declarația dată în cursul cercetării judecătorești (fil. 219-220, vol. III instanță) arată că: *„... în virtutea prieteniei cu domnul Cerbeanu, acesta îmi aducea vin de la el, dar și sub acest aspect este o exagerare, dat fiind că în cauză se vorbește de o cantitate de 200 litri. În realitate nu cred că erau mai mult de 40 litri, mai precis erau vreo 4 plase cu câte 3 sticle de vin fiecare și un sac de plastic cu cca 10 sticle de 2 litri, care ar fi trebuit să ajungă la soția domnului Cerbeanu. Din această cantitate de 40 litri s-*

a consumat la masă unde eram cca 8-10 persoane. Repet că nu s-a comis nici un trafic de influență, nu am promis nimic și, așa cum am arătat, am primit doar o cantitate de vin, dar nu de la Gheorghe Dumitru ci de la prietenul meu Cerbeanu. Gheorghe Dumitru a venit cu o sticlă de whisky care s-a consumat la masă. Fac precizarea că la acea întâlnire eu am fost cel care am achitat masa.”

Declarațiile inculpaților se coroborează că înscrisurile depuse de inculpatul Cerbeanu Gheorghe la dosar, respectiv extrasele CF nr. 35659 și CF nr. 35650 de OCPI Vâlcea, aflate la filele 227-330, vol. IV instanță, precum și cu înscrisul depus în același volum la fila 226, din care rezultă că s-a ridicat cantitatea de 41 litri CD, respectiv soiul Crâmpoșic Demisec.

De asemenea, se coroborează cu declarațiile martorilor audiați în cauză.

În declarația din 25.02.2008, martorul Ruxanda Constantin Daniel confirmă că la finalul întâlnirii de la restaurantul Bruxelles, din 18 octombrie 2007, a fost rugat de inculpatul Cerbeanu Gheorghe să meargă la mașină împreună cu Alexandru Bucur, fiul inculpatului Bucur Gheorghe și să-i dea vin (vol. III dosar urmărire penală, fil. 8 și 12).

Martorul Gheorghe Gabriel (vol. IV instanță, fil. 231-232) arată că: *„M-am deplasat cu Alex (fiul inculpatului Bucur) la domiciliul acestuia pentru că dorea să lase o cantitate de vin și chiar m-a rugat să îl ajut să transporte vinul de la mașină în casă. Nu rețin ce cantitate am transportat, dar erau niște recipiente din plastic de 5 litri sau 2 litri. Din câte îmi amintesc am făcut un singur transport”*.

Același martor confirmă că vinul s-a consumat și în local.

Martorul Giurea Gheorghe confirmă, de asemenea, susținerile inculpaților, cu referire la obișnuința inculpatului Cerbeanu Gheorghe de a-i oferi vin inculpatului Bucur.

Acest martor arată: *„Sunt șofer la Judecătoria Drăgășani din anul 1999, unde președinte a fost dl. Cerbeanu Gheorghe. La circa o jumătate de an după ce m-am angajat, am venit cu dl. Cerbeanu la București și, astfel l-am cunoscut și pe dl. Bucur Gheorghe. Știu că aceștia erau prieteni și pentru că dl. Cerbeanu avea vie în zonă, obișnuia să-i aducă și domnului Bucur anumite cantități de vin. Domnul Cerbeanu nu venea în mod intenționat să-i aducă vin domnului Bucur, ci venea de regulă în vizită la sora dumnealui și, cu această ocazie, îl vizita și pe prietenul său și-i mai lăsa din vinul pe care îl aducea”*.

Din toate aceste probe nu se poate reține că vinul adus de inculpatul Cerbeanu Gheorghe și sticla de whisky adusă de inculpatul Gheorghe Dumitru au fost date inculpatului Bucur Gheorghe ca preț al traficului de influență, ci a reieșit că e vorba de o cantitate de cca 41 litri de vin, adusă de inculpatul Cerbeanu Gheorghe potrivit obiceiului acestuia de a da vin prietenilor din recolta proprie, precum și de o sticlă de whisky consumată la masă.

Sub acest aspect, nici elementul material al laturii obiective, nici latura subiectivă prin scopul calificat al infracțiunilor pentru care inculpații sunt trimiși în judecată nu se confirmă (trafic de influență și, respectiv cumpărare de influență ca prim act material).

În același timp, Înalta Curte mai constată că acestor fapte le lipsește și o altă cerință importantă pentru a putea fi întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor de corupție reținute în sarcina inculpaților prin rechizitoriu.

Traficul de influență nu condiționează comiterea faptei de existența unui subiect activ calificat, nici de existența unei influențe reale asupra funcționarului determinat să facă sau să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

Ceea ce, însă, este esențial și necesar pentru existența acestei infracțiuni, este ca influența de care se prevalează făptuitorul să se refere la **un funcționar ale cărui atribuții sunt de natură să permită rezolvarea favorabilă a pretențiilor celui care solicită intervenția.**

Inculpatul Bucur Gheorghe este trimis în judecată (rechizitoriu, fila 124) pentru că a promis lui Gheorghe Dumitru că **va interveni pe lângă magistrați membri din Consiliul Superior al Magistraturii**, pentru a-i asigura reușita la examen.

Discuțiile din 18.10.2007 (înregistrate audio-video ambiental și redată în formă scrisă – fil. 35-39, vol. II, dosar urmărire penală) au relevat că inculpatul Bucur Gheorghe a relatat despre examenele de promovare din perioada când el însuși fusese membru al CSM, în acest context fiind menționate numele unor membri ai CSM, o intervenție asupra acestora fiind, în mod obiectiv, imposibilă, față de regulile în vigoare la acea dată, când examenul de promovare în funcție era organizat efectiv de Institutul Național al Magistraturii.

Prin Hotărârea nr. 320 din 27.04.2007, CSM a adoptat Regulamentul de organizare și desfășurare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor.

Potrivit art. 33-34 din acest Regulament, **comisia de examinare** avea ca principale atribuții notarea candidaților la susținerea proiectului de management, elaborarea subiectelor de concurs și a baremelor și corectarea lucrărilor scrise, inclusiv soluționarea contestațiilor.

Este adevărat că între inculpatul Bucur Gheorghe și martorul Deliorga Cristian a avut loc o discuție telefonică, despre care martorul a precizat: *„După părerea mea este imposibil să ajuți pe cineva să promoveze un astfel de examen, părere pe care mi-o întemeiez pe dispozițiile legale și regulamentele de organizare a comisiilor, precum și pe transparența procedurii de organizare. Din discuția telefonică purtată cu Bucur, pe care subliniez că nu am perceput-o ca fiind o intervenție, mi-am dat seama că acesta nu este la zi cu modalitatea de promovare în funcții de conducere”*. (fil. 80-86, vol. II, dosar urmărire penală).

Aceleași susțineri sunt reiterate de martorul Deliorga Cristian în cursul cercetării judecătorești: „În luna octombrie ... am primit un telefon de la Bucur Gheorghe. Din conținutul discuției mi-am dat seama că dorea informații legate de desfășurarea concursului de promovare în funcții de conducere. Eu am dedus că domnul Bucur nu mai era la curent cu noua procedură de ocupare a unor funcții de conducere, iar eu i-am explicat care este procedura în vigoare. Nu cred că la momentul discuției erau constituite comisiile de concurs. Nu am discutat nici un moment cu domnul Bucur despre o posibilă componență a comisiilor de examinare ... De la acel telefon eu nu am mai avut nici o discuție cu domnul Bucur. Niciodată nu m-a mai sunat și nici nu m-am întâlnit cu dumnealui”.

Există o singură afirmație, făcută de Cerbeanu Gheorghe în discuția telefonică pe care acesta a avut-o cu inculpatul Gheorghe Dumitru, în data de 23.10.2007, în care acesta îi aduce la cunoștință că inculpatul Bucur a vorbit cu martorul Deliorga și în care îi spune: „Zise așa, că la examenul psihologic n-are cu ce să te ajute, așa că nu poate ... **Da, zise că la comisiile cealalte, cu procurorii, e... OK**”.

Această exprimare, eliptică, de altfel, nu se coroborează cu nici o altă probă în cauză. Deși organele de anchetă au făcut verificări sub acest aspect legat de posibila implicare a lui Deliorga Cristian prin influență asupra membrilor comisiei de examinare, nu s-a putut proba comiterea de către acesta a infracțiunii de trafic de influență, în orice formă a participației penale, astfel că în cauză, prin același rechizitoriu, s-a dat o soluție de **neîncepere a urmăririi penale**.

În jurisprudență s-a mai statuat că dacă persoana indicată de făptuitor și asupra căruia acesta afirmase că își ca exercita influența, nu are în atribuțiile sale efectuarea actului respectiv, infractorul nu săvârșește un trafic de influență, dar i s-ar putea reține în sarcină infracțiunea de înșelăciune, dacă cerințele conținutului acestei infracțiuni sunt întrunite.

Înalta Curte apreciază că în speță nici infracțiunea de înșelăciune nu ar putea fi reținută, având în vedere că beneficiarul intervenției (inculpatul Gheorghe Dumitru), procuror și participant și anterior la acest gen de concurs, era în posesia tuturor informațiilor legate de modalitatea de desfășurare a acestuia.

De altfel, chiar inculpatul Gheorghe Dumitru precizează, în declarația dată în cursul cercetării judecătorești: „mi-am dat seama că dumnealui (Bucur) nici nu mai era la curent cu modalitatea în care se făceau acum promovările în funcții de conducere, însă a promis că îmi va pune o vorbă bună și se va interesa, amintind în acest sens numele lui Deliorga Cristian, Pandrea Anton și alte persoane de care nu îmi amintesc. Oricum, persoanele la care a făcut referire, nu cred că aveau cum să mă ajute pentru că era vorba de membri CSM, iar examenul era organizat de Institutul Național al Magistraturii”.

Față de cele mai sus expuse, Înalta Curte reține că nu s-a probat că băuturile alcoolice aduse de inculpații Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru lui Bucur Gheorghe au reprezentat bunuri date **în scopul** cumpărării influenței, iar promisiunile inculpatului Bucur Gheorghe de a vorbi cu membrii CSM nu puteau conduce, în mod obiectiv, la scopul urmărit de promovare a examenului de către inculpatul Gheorghe Dumitru, câtă vreme persoanele nominalizate nu aveau sarcini concrete în desfășurarea acestui examen.

În aceste condiții, Înalta Curte constată că pentru acest prim act de corupție pentru care inculpații Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru au fost trimiși în judecată, nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor, nici sub aspectul laturii obiective, nici sub aspectul laturii subiective.

B. Activitățile desfășurate în a doua etapă de inculpații Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe, Cojocaru Eugen și Cerbeanu Gheorghe.

După ce inculpatul Gheorghe Dumitru a promovat examenul de testare psihologică, inculpatul Bucur Gheorghe care, între timp, aflase care sunt noile prevederi legale de promovare în funcții de conducere a procurorilor, i-a solicitat inculpatului Cerbeanu Gheorghe o întâlnire în București, pentru a discuta ce este de făcut în continuare, comunicându-i că a găsit o altă cale de rezolvare a examenului pe care dorește să o discute cu cei doi.

Acest lucru reiese din convorbirea telefonică purtată în data de **31.10.2007**, ora 16,58, redată în procesul verbal din data de 13.11.2007 (fil. 6-7, vol. IV dosar urmărire penală):

„Bucur Gheorghe: Bă, băiatule, testul psihologic e luat!

Cerbeanu Gheorghe: Da?

Bucur Gheorghe: Da au fost peripeții acolo! Am înțeles că era să-l cam dea afară, că l-a prins cu ceva hârtiuțe! ... Cum te văd luni?

Cerbeanu Gheorghe: Păi, vin acolo dacă trebuie!

Bucur Gheorghe: Poți da o fugă? ... Trebuie, am o certitudine, e o chestie pe care trebuie să o discutăm!

Cerbeanu Gheorghe: În legătură tot cu el?

Bucur Gheorghe: Exact! ... Pe varianta pe care o propunea el la un moment dat! ... Și atunci e punct ochit, punct lovit!

Cerbeanu Gheorghe: Și, contracandidatul?

Bucur Gheorghe: Nu contează! ... Te aștept marți!

Cerbeanu Gheorghe: Pot să-l anunț și pe el, nu?

Bucur Gheorghe Sigur că da! ...”

În aceeași zi, inculpatul Cerbeanu Gheorghe l-a contactat telefonic pe inculpatul Gheorghe Dumitru, comunicându-i că este necesară o nouă deplasare în

București pentru a discuta cu Bucur Gheorghe o nouă variantă de rezolvare a promovării examenului.

Convorbirea telefonică purtată în data de 31.10.2007, ora 18,35 între inculpații Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru este redată în procesul verbal din data de 13.11.2007 (fil. 68-69, vol. IV dosar urmărire penală):

„Cerbeanu Gheorghe: Băi, felicitări, ai luat examenul psihologic!

Cerbeanu Gheorghe: Da?

Cerbeanu Gheorghe: Da mă, da, mă sună omul și-mi spuse! ... Și mă cheamă Gigi până acolo, marți, neapărat să mă duc ca să discut ceva în legătură cu tine, știi?

Gheorghe Dumitru: Păi mergem amândoi, sigur!

Cerbeanu Gheorghe: Mergem marți ... până la prânz să ajungem ...”

Inculpații Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru s-au deplasat în București apelând, din nou, la martorul Ruxanda Constantin, care, în data de **6 noiembrie 2007**, i-a dus pe cei doi la biroul notarului Bucur Gheorghe, de aici toți patru mergând la **restaurantul Quadri**, unde urmau să se întâlnească cu „persoana” cu care să stabilească noua variantă de promovare a examenului.

Această „persoană” a fost contactată telefonic de inculpatul Bucur Gheorghe, fiind vorba de **inculpatul Cojocaru Eugen**, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Conform Hotărârii nr. 708/18.10.2007 a CSM Cojocaru Eugen era membru supleant în Comisia de examinare a participanților la concursul pentru numirea în funcții de conducere a procurorilor, organizat în perioada 28.10.2007 – 25.11.2007.

Discuția telefonică dintre inculpatul Bucur Gheorghe și Cojocaru Eugen, prin care acesta îl invită pe Cojocaru la întâlnire spunându-i că „au venit doi colegi din provincie”, fără a-i nominaliza, indică faptul că cei doi aveau o înțelegere anterioară asupra acestei întâlniri.

La scurt timp după această discuție telefonică, la întâlnirea dintre cei trei a venit și inculpatul Cojocaru Eugen.

Această întâlnire, din **6.11.2007**, de la **restaurantul Quadri**, a fost înregistrată ambiantal. Datorită însă muzicii ambientale din local și, probabil modului conspirativ în care a avut loc, înregistrarea nu a putut fi exploatată decât ca imagini, dialogurile nefiind inteligibile pentru a putea fi redată într-un proces verbal.

La dosar s-au depus suportul optic conținând copie după înregistrarea ambiantală, precum și planșe conținând fotografiile.

Suportul optic a fost vizionat de instanță, în ședință publică, în prezența inculpaților și a apărătorilor acestora.

Din imagini s-a putut observa cum cei patru inculpați s-au întâlnit, cum inculpatul Cojocaru Eugen a purtat o discuție confidențială cu inculpații Gheorghe

Dumitru și Bucur Gheorghe, în vreme ce inculpatul Cerbeanu Gheorghe și martorul Ruxanda Constantin, s-au retras la o altă masă din restaurant.

Din declarațiile date în cursul urmăririi penale de către inculpatul Gheorghe Dumitru și martorul Ruxanda Constantin, rezultă că la această întâlnire inculpatul Cojocaru Eugen a afirmat că are influență asupra membrilor comisiei de examinare a candidaților, că va interveni la aceștia în favoarea lui Gheorghe Dumitru, intervenție pentru care a pretins suma de 50.000 de euro. La protestele inculpatului Gheorghe Dumitru, care a arătat că suma i se pare mare, el fiind dispus să plătească cel mult 15.000 de euro, inculpatul Cojocaru Eugen a arătat că va încerca să vorbească cu membrii comisiei, să stabilească dacă sunt acceptate noile condiții.

În rechizitoriu se reține că suma pretinsă de inculpatul Cojocaru Eugen a fost de 50.000 euro, astfel cum a declarat martorul Ruxanda Constantin, însă inculpatul Gheorghe Dumitru a arătat că suma a fost de 25.000 euro. Existând această contradicție, instanța va reține că suma pretinsă a fost de 25.000 euro, conform principiului *in dubio pro reo*.

Activitatea de supraveghere operativă realizată cu autorizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, relevă faptul că inculpatul Cojocaru Eugen a rămas în restaurant aproximativ 10 minute, timp în care a purtat discuții confidențiale exclusiv cu inculpații Bucur Gheorghe și Gheorghe Dumitru. La plecare, inculpatul Cojocaru Eugen a fost condus de inculpatul Bucur Gheorghe, cu care a mai rămas câteva momente la discuții în fața restaurantului. După alte aproximativ 20 de minute, toți inculpații au părăsit localul, inculpatul Bucur Gheorghe mergând la biroul său, iar Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru, însoțiți de martorul Ruxanda Constantin întorcându-se la Pitești.

A doua zi, în data de **7.11.2007**, au loc mai multe convorbiri telefonice, interceptate și redată în procesele verbale, din conținutul cărora rezultă că:

-07.11.2007, ora 14,59, inculpatul Bucur Gheorghe i-a solicitat telefonic învinuitului Cerbeanu Gheorghe să-i transmită inculpatului Gheorghe Dumitru să se prezinte a doua zi, până la ora 12,00, la el la birou „**pentru a încheia actul în condițiile stabilite cu persoana cu care s-a întâlnit în ziua precedentă**”;

-07.11.2007, ora 15,39, învinuitul Cerbeanu Gheorghe l-a anunțat pe inculpatul Gheorghe Dumitru de necesitatea deplasării în București pentru a doua zi „**în varianta propusă de el**”;

-07.11.2007, ora 16,16, inculpatul Gheorghe Dumitru l-a apelat pe martorul Ruxanda Constantin Daniel, solicitându-i 5.000 euro împrumut. Întâmpinat cu refuz, inculpatul a convenit cu acesta deplasarea în București, a doua zi;

-07.11.2007, ora 16,19, inculpatul Gheorghe Dumitru l-a apelat pe martorul Trandafir Ionel, de la care a solicitat 5.000 euro cu împrumut, bani de care avea nevoie cel târziu a doua zi dimineată;

- 07.11.2007, ora 18,26, inculpatul Gheorghe Dumitru a stabilit întâlnirea cu martorul Trandafir Ione în vederea intrării în posesia celor 5.000 euro;

- 08.11.2007, ora 08,59, martorul Ruxanda Constantin l-a apelat pe inculpatul Gheorghe Dumitru, pe care l-a preluat din Pitești spre a-l transporta cu autoturismul său, în București;

-08.11.2007, ora 10,47, inculpatul Gheorghe Dumitru l-a anunțat pe inculpatul Bucur Gheorghe că a ajuns în București, acesta din urmă confirmându-i că îl așteaptă la Biroul Notarial;

Potrivit activităților de supraveghere operativă, după cum rezultă și din planșa foto, aflată la dosar, filele 257-266, vol. II, inculpatul Gheorghe Dumitru a intrat în Biroul Notarial al inculpatului Bucur Gheorghe, aflat pe Calea Floreasca, în București, unde a rămas aproximativ 10 minute, timp în care, potrivit declarațiilor sale, a remis acestuia suma de 15.000 de euro, destinați inculpatului Cojocaru Eugen pentru intervenția asupra membrilor Comisiei de examinare, în urmărirea promovării examenului. Ieșind din imobil, inculpatul Gheorghe Dumitru a revenit în autoturismul martorului Ruxanda Constantin și, împreună, au pornit direct spre Pitești.

- 08.11.2007, ora 11,22, inculpatul Bucur Gheorghe l-a anunțat telefonic pe inculpatul Cojocaru Eugen că îl așteaptă la el la birou, (unde urma să-i remită suma de 15.000 de euro adusă de inculpatul Gheorghe Dumitru), folosind în acest sens expresia „**dau o cafea când ai timp**”;

- 08.11.2007, ora 13,34, inculpatul Cojocaru Eugen l-a înștiințat pe inculpatul Bucur Gheorghe că a pornit spre Biroul Notarial, acesta din urmă confirmându-i că îl așteaptă;

Imaginile realizate în contextul aceleiași activități de supraveghere operativă surprind intrarea, respectiv ieșirea inculpatului Cojocaru Eugen de la Biroul Notarial de pe Calea Floreasca, unde acesta a petrecut aproximativ 5 minute (fil. 267-280, vol. II).

- 08.11.2007, ora 16,22, învinuitul Cerbeanu Gheorghe s-a interesat despre deplasarea efectuată de inculpatul Gheorghe Dumitru și despre rezolvarea problemei acestuia, solicitând în acest sens informații de la martorul Ruxanda Constantin de la care a aflat că: „... **omul e foarte mulțumit de modul în care a încheiat actul ... acum e mult mai liniștit ...**”.

Audiați în cursul cercetării judecătorești, inculpații Gheorghe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe, Bucur Gheorghe și Cojocaru Eugen au negat săvârșirea faptelor reținute în sarcina lor, astfel cum au fost prezentate mai sus, oferind o altă versiune asupra scopului întâlnirii dintre ei, versiune care este contrazisă de

denunțul penal și declarațiile inculpatului Gheorghe Dumitru, de declarațiile date în cursul urmăririi penale de inculpații Cerbeanu Gheorghe și Cojocaru Eugen, de declarațiile martorilor Trandafir Ionel și Ruxanda Constantin, precum și de înregistrările audio/video efectuate în cauză.

La data de 29.11.2007, invitat fiind la sediul DNA, inculpatul Gheorghe Dumitru, față de care la acel moment se dispusese începerea urmăririi penale cu privire la cumpărarea influenței inculpatului Bucur Gheorghe asupra unor magistrați din CSM, a înțeles să formuleze un denunț penal cu privire la cumpărarea de către el a influenței de care se prevala inculpatul Cojocaru Eugen asupra membrilor Comisiei de examinare, precum și cu privire la ajutorul dat în acest sens de inculpații Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe.

Atât în denunțul penal, cât și în alte două declarații date de inculpatul Gheorghe Dumitru în data de 29.11.2007, acesta a arătat cum, prin intermediul inculpatului Bucur Gheorghe, pe care l-a cunoscut și cu care a ținut legătura cu ajutorul inculpatul Cerbeanu Gheorghe, l-a cunoscut pe inculpatul Cojocaru Eugen. În discuția purtată de inculpații Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe și Cojocaru Eugen, acesta din urmă i-a pretins suma de 25.000 euro pentru a interveni asupra membrilor Comisiei de examinare, în vederea asigurării promovării examenului. Inculpatul Gheorghe Dumitru a afirmat că nu este dispus să plătească mai mult de 15.000 euro, ofertă cu privire la care inculpatul Cojocaru Eugen a precizat că o va mai analiza.

Potrivit aceleiași mărturisiri, suma de 15.000 euro a fost plătită efectiv inculpatului Cojocaru Eugen în cursul zilei de 8.11.2007, prin intermediul inculpatului Bucur Gheorghe la biroul notarial al acestuia. Tot Gheorghe Dumitru a mai arătat că, întrucât deținea doar suma de 10.000 euro, diferența de 5.000 euro a împrumutat-o de la finul său, martorul Trandafir Ionel.

Astfel, în denunțul din 29.11.2007 (fil. 173 și următoarele vol. dosar urmărire penală), inculpatul Gheorghe Dumitru arată explicit:

„... Ulterior acestei întâlniri, tot prin Cerbeanu Gheorghe, cel care ținea legătura cu Bucur Gheorghe, am luat la cunoștință că trebuie să merg la o întâlnire la București.

Această întâlnire a avut loc la notariatul domnului Bucur Gheorghe din Floreasca, după care am mers într-un restaurant lângă notariat și mi-a fost prezentată o persoană ca fiind procurorul Cojocaru Eugen, din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. La discuția cu acesta din urmă am participat decât eu și Bucur Gheorghe, iar Cojocaru Eugen a afirmat că se va interesa cine este membru în Comisia de examinare.

L-am întrebat pe Cojocaru cât m-ar costa.

Cojocaru Eugen mi-a spus că pentru reușită m-ar costa 20-25.000 euro, eu replicându-i că este prea mult, fapt pentru care Cojocaru Eugen a spus că va vedea ce poate face.

A doua zi după discuția cu Cerbeanu George mi-a transmis că trebuie să merg la București la biroul notarului Bucur, unde am de încheiat un act.

Eu am înțeles că trebuie să merg pentru a duce banii lui Cojocaru Eugen. Am plecat către București luând cu mine suma de 15.000 euro.

Menționez că suma de 10.000 euro au fost banii mei personali, iar suma de 5.000 euro i-am împrumutat de la finul meu Trandafir Ionel.

În biroul notarului Bucur Gheorghe din Calea Floreasca i-am dat acestuia suma de 15.000 euro pentru a-i fi dată lui Cojocaru Eugen (bancnote de 500, 100 și 50 euro).”

În cuprinsul aceluiași denunț, din 29.11.2007, inculpatul Gheorghe Dumitru face o completare:

„Revin și arăt faptul că am convingerea intimă că suma de bani la care am făcut referire în denunț a intrat în posesia domnului procurorul Cojocaru Eugen, întrucât toate discuțiile conduceau la această idee”.

Aceleași aspecte sunt relatate de inculpatul Gheorghe Dumitru și în declarația dată în aceeași zi (29.11.2007).

Ulterior, după ce față de inculpatul Gheorghe Dumitru s-a dispus începerea urmăririi penale, și cu privire la actul material de cumpărare de influență asupra membrilor Comisiei de examinare, corelativ faptei de trafic de influență comisă de inculpatul Cojocaru Eugen, inculpatul Gheorghe Dumitru a retractat în totalitate recunoașterile anterioare.

Cu prilejul declarațiilor de retractare, inculpatul Gheorghe Dumitru a arătat că nimic din ce a afirmat anterior nu este adevărat, că nu a încercat să promoveze examenele prin metode frauduloase, că deși își amintește că s-a întâlnit cu Cojocaru, acesta nu i-a pretins vreo sumă de bani și nici el, la rândul său, nu i-a promis și nu i-a dat vreo sumă de bani.

În declarațiile date în cursul cercetării judecătorești, inculpatul Gheorghe Dumitru dă o altă explicație întâlnirii cu Cojocaru Eugen, arătând că întâlnirea cu acesta avea ca scop refacerea proiectului său de management pentru concurs.

Astfel, inculpatul Gheorghe Dumitru arată următoarele (fil. 213 – 215, vol. III instanță) :

„Pe data de 6 noiembrie am revenit în București însoțit de Cerbeanu, tot cu mașina matorului Ruxanda, am mers mai întâi la biroul domnului Bucur, unde am lăsat copia proiectului de management pe care eu încercasem să o îmbunătățesc după care m-am deplasat la restaurantul Quadri. Cu acel prilej am aflat că după întâlnirea noastră din data de 30 octombrie, domnul Bucur luase legătura cu un procuror de la Parchetul General care să mă ajute în refacerea

proiectului. La scurt timp după ce noi ne-am așezat la masă a venit și domnul procuror, ulterior aflând că e vorba de domnul Cojocaru, care a stat cu noi circa 10-15 minute, dar în acest interval de timp nu am apucat să discutăm nimic despre proiectul meu. Domnul Bucur l-a condus pe Cojocaru la ieșirea din restaurant și când a revenit la masă ne-a spus că l-a rugat pe Cojocaru să îl întâlnească a doua zi ca să-i arate proiectul meu. În data de 8 noiembrie am venit în București cu completarea la proiect. De data aceasta am venit doar cu martorul Ruxanda”.

La rândul lor, în declarațiile date în cursul cercetării judecătorești, inculpații Cojocaru Eugen (fil. 208-212 vol. III instanță), Cerbeanu Gheorghe (fil. 216 – 218 vol. III instanță) și Bucur Gheorghe (fil. 219 – 220 vol. III instanță) prezintă aceeași versiune asupra scopului întâlnirii de la restaurantul Quadri.

Această versiune reflectă, însă, o înțelegere conjuncturală intervenită între inculpați, în încercarea de a da un sens întâlnirilor lor, apărare pe care Înalta Curte nu o poate reține, fiind contrazisă de probele administrate în cauză.

Următoarele argumente îndreptățesc instanța să aprecieze că situația de fapt este cea expusă anterior și nu cea prezentată în declarațiile inculpaților din cursul cercetării judecătorești:

1) Inculpatul Gheorghe Dumitru nu a oferit o justificare rezonabilă asupra retractării denunțului formulat și a declarațiilor inițiale date în cursul urmăririi penale în data de 29 noiembrie 2007.

Astfel, inculpatul arată (fil. 214-215 vol. III instanță):

„Deși știam că nu este adevărat, în condițiile de atunci, fără a avea la mine medicamentele, am consimțit să dau o declarație în care să arăt că am dat bani lui Bucur și Cojocaru.

...

Nu îmi explic cum am ajuns să dau această declarație, este un moment pe care îl regret în viața mea, eu m-am gândit, cred, că nu implic pe nimeni dacă declar în acest sens, pentru că știam că totul reprezintă o minciună și adevărul va ieși la iveală.

...

Împrejurarea că în cursul aceleiași zile, de 29 noiembrie, am dat declarații contradictorii, am explicat-o în sensul că primele declarații au fost sub presiune, dar ulterior mi-am dat seama că am greșit și am dat o altă declarație prin care am revenit”.

O asemenea explicație nu poate fi credibilă, având în vedere pregătirea juridică a inculpatului și, mai mult, profesia acestuia de procuror, care cunoaște dispozițiile procedurale penale, știe care este semnificația unui denunț, astfel că motivarea „m-am gândit că nu implic pe nimeni” nu poate fi acceptată.

Cât privește „*declarațiile date sub presiune*”, însuși inculpatul, în declarația olografă (fil. 173 dosar urmărire penală) arată că : „*Precizez că am consimțit să dau prezenta declarație de bunăvoie*”.

De altfel, nu a evocat nici o presiune concretă care s-ar fi exercitat asupra sa în data de 29 noiembrie 2007.

În cursul cercetării judecătorești, în ședință publică, a fost audiată, într-adevăr, o înregistrare a unei convorbiri telefonice purtată între inculpatul Gheorghe Dumitru și procurorii de caz, convorbire pe care inculpatul o evocă pentru a „*demonstra exercitarea de amenințări asupra sa*”.

Înalta Curte observă, însă, că această convorbire a fost purtată în data de 30.11.2007, iar declarațiile inculpatului au fost în data de 29.11.2007, inclusiv declarația prin care a retractat aspectele denunțate inițial.

2) Versiunea inculpaților cu privire la scopul întâlnirilor cu Cojocaru, respectiv refacerea proiectului de management, este invocată pentru prima dată, în cursul cercetării judecătorești.

Dacă lucrurile ar fi stat într-adevăr așa, atunci inculpații care au consimțit să dea declarații în cursul urmăririi penale ar fi trebuit să ofere aceste explicații.

Înalta Curte constată că această „justificare” a motivului întâlnirilor nu se regăsește nici în declarațiile date procurorilor de caz, dar nici în declarațiile date de inculpați în fața judecătorului cu ocazia soluționării propunerii de arestare preventivă.

În declarația dată în 11.12.2007 (pe care inculpatul Gheorghe Dumitru a relevat Înalte Curți că și-o menține), acesta a arătat:

„*... Ne-am întâlnit din nou cu Bucur la un restaurant din apropierea biroului notarial unde a mai venit încă un procuror care ne-a fost prezentat de către Bucur ca fiind Cojocaru Eugen de la Parchetul General. Acesta din urmă a rămas doar câteva minute cu noi la masă, nu știu cine l-a chemat, nu știu de ce a venit și nici nu-mi amintesc ce am discutat împreună cu acesta”.*

În aceeași declarație (menținută), inculpatul Gheorghe Dumitru recunoaște următoarea deplasare la București, la biroul inculpatului Bucur, dar nu pomenește nimic de nici un proiect sau completarea acestuia:

„*Îmi amintesc că la scurt timp după acea deplasare în București, când l-am cunoscut pe Cojocaru, m-am deplasat din nou în capitală, de data aceasta însoțit doar de Ruxanda Constantin, deplasare făcută în scopul achiziționării de diverse bunuri pentru nunta fiicei mele. Este adevărat că am trecut și pe la biroul notarului Bucur unde am rămas câteva minute, însă doar să îl salut din respect și prietenie”.*

Nici în declarația dată în ședința de judecată, din 12 decembrie 2007, cu ocazia soluționării propunerii de arestare preventivă, inculpatul Gheorghe Dumitru

nu face referire la pretinsul ajutor dat de inculpatul Cojocaru Eugen pentru refacerea proiectului.

Acesta arată (fil. 38-39, dosar nr. 11027/1/2007):

„L-am vizitat pe domnul Bucur, cred că de 3-4 ori, dar de fiecare dată însoțit de Cerbeanu și o dată de către șofer.

Am trecut întâmplător pe la dumnealui, pentru că mă deplasasem să fac cumpărături în București, pentru nuntă”.

Cu referire la inculpatul Cerbeanu Gheorghe, în aceeași declarație arată:

„O singură dată l-am întâlnit pe domnul Cojocaru, eram împreună cu domnul Bucur ...

Nu am discutat despre subiectul concursului de promovare, pentru că nu știam dacă avea vreo calitate prin care să mă ajute”.

În ceea ce-l privește pe inculpatul Cojocaru Eugen, acesta, în declarația dată în cursul urmăririi penale la data de 29 noiembrie 2009, nu numai că nu face nici un fel de referire la îmbunătățirea proiectului lui Gheorghe Dumitru, dar nici nu recunoaște întâlnirea cu acesta din data de 6 noiembrie 2007.

În această declarație inculpatul Cojocaru Eugen arată:

„În ceea ce-l privește pe Gheorghe Dumitru nu aș putea susține că îl cunosc, având în vedere că l-am întâlnit de două ori în viața mea : o dată anul trecut la o vânatoare și a doua oară nu-mi amintesc cu precizie unde, fie la Parchetul General, fie la CSM. Această a doua întâlnire s-a petrecut cel mai probabil la începutul lunii noiembrie 2007. Cert este că nu am avut cu acesta discuții în ce privește rezolvarea promovării examenului susținut de Gheorghe Dumitru ...”

În declarația dată în fața judecătorului investit cu soluționarea propunerii de arestare preventivă, la data de 12 decembrie 2007 (fil. 42-43 dosar nr. 11027/1/2007), inculpatul Cojocaru Eugen arată:

„Nu sunt sigur că m-am întâlnit vreodată cu domnul Gheorghe”.

În același dosar, nr. 11027/1/2007, inculpatul Bucur Gheorghe a dat o declarație (fil. 40-41), arătând că:

„În virtutea relației noastre foarte vechi am îndrăznit că-l întreb (pe Cojocaru Eugen) dacă poate că monitorizeze evoluția în concurs a domnului Gheorghe.

... O singură dată domnul Gheorghe m-a vizitat fără să fie și domnul Cerbeanu. Urma să-și viziteze fiul în București, am băut o cafea și m-a întrebat dacă știi ceva despre concurs ...”.

Nici inculpatul Cerbeanu Gheorghe, în declarația dată în cursul urmăririi penale la data de 30 noiembrie 2007 (fil. 469-478) nu se referă la refacerea proiectului de management al inculpatului Gheorghe Dumitru. Recunoaște, însă, întâlnirea cu Cojocaru Eugen din 6 noiembrie 2007, discuția confidențială pe care

acesta a purtat-o cu inculpații Bucur Gheorghe și Gheorghe Dumitru, precum și împrejurarea că au avut loc discuții despre sume de bani pe care unii candidați i-ar da pentru ocuparea unei funcții de conducere.

3) Inculpatul Gheorghe Dumitru a fost cel care, cu prilejul denunțului, a furnizat date ce apăreau pentru prima oară în ancheta penală, concretizând suma pretinsă de inculpatul Cojocaru Eugen și suma oferită.

4) Nesinceritatea inculpatului Gheorghe Dumitru în ceea ce privește retractarea mărturisirii anterioare rezultă și din faptul că, în declarațiile din cursul urmăririi penale acesta a susținut că repetatele deplasări la București erau pentru a face cumpărături în vederea unei apropiate nunți ce avea loc în familia sa, dar activitățile de supraveghere operativă au surprins în mod constant faptul că inculpatul s-a deplasat la București în zilele de 18 octombrie, 6, 8 și 15 noiembrie 2007, exclusiv pentru a se întâlni cu inculpații Bucur Gheorghe și Cojocaru Eugen.

Evident, în cursul cercetării judecătorești inculpatul nu a mai făcut astfel de susțineri.

5) Scopul pretins de inculpați, respectiv îmbunătățirea proiectului de management, nici nu se putea realiza, dat fiind că la data întâlnirilor dintre inculpați, respectiv, 6 și 8 noiembrie 2007, proiectele de management ale candidaților erau deja depuse, iar versiunea că inculpatul Gheorghe Dumitru putea susține oral altceva decât proiectul scris sfidează orice regulă de desfășurare a concursului.

Toate aceste argumente contrazic apărările inculpaților și formează convingerea instanței că retractările ulterioare ale inculpatului Gheorghe Dumitru sunt nejustificate și nesincere, iar situația de fapt a fost cea expusă de acest inculpat în denunțul formulat.

Aspectele evidențiate în declarațiile de recunoaștere ale inculpatului Gheorghe Dumitru se coroborează cu celelalte probe administrate în cauză, respectiv declarațiile martorilor Ruxanda Constantin Daniel și Trandafir Ionel, înregistrările audio-video, atât cele deja relevate, cât și cele care surprind acțiunile ulterioare datei de 8 noiembrie 2011 ale inculpaților.

Martorul Ruxanda Constantin Daniel, decedat pe parcursul procesului penal, a dat în timpul urmăririi penale trei declarații ce au fost valorificate de instanță în condițiile art. 327 alin.3 Cod procedură penală.

În declarația din 29 noiembrie 2007, martorul arată:

„După câteva zile, nu aş putea preciza câte, am fost din nou solicitat de către Cerbeanu să mai fac o deplasare în București cu el și cu Gheorghe Dumitru. Ne-am deplasat toți trei ... la biroul notarului Bucur și ... de aici, peste drum, la restaurantul Quadri ... unde mai trebuia să vină o persoană ...

Îmi amintesc că acest individ arăta ca trecut de 50 de ani, solid, cu mustață. După plecarea lui, am revenit la masă, iar din discuțiile purtate imediat

de Bucur Gheorghe și Gheorghe Dumitru, am realizat că Bucur era nemulțumit, exprimându-se că: **nu este posibil să rogi un prieten să te ajute cu ceva, și să ceară asemenea sume**, referindu-se la suma de 50.000 de euro. Tot în acea discuție, Gheorghe Dumitru era evident supărat, replica lui fiind: **nici dacă îmi vând casa nu fac rost de atâția bani**, că ar putea face rost de 10.000 – 15.000 și că mai bine rămâne procuror simplu.

Am plecat cu toții de la restaurant nu după multă vreme și, pe drum Gheorghe Dumitru era tot supărat. Din discuțiile pe care le-a mai purtat până acasă cu Cerbeanu, am înțeles că acel domn, care a apărut în restaurantul „Quadri” și cu care au discutat circa 10 minute, se numește Cojocaru și că este procuror în Parchetul General.

La un interval scurt, o zi sau două, la solicitarea lui Gheorghe Dumitru, am convenit să mai facem o deplasare în București, de această dată doar el și cu mine, întrucât trebuia să se deplaseze la biroul notarului Bucur. Deși nu mai aveam dispoziție de atâtea drumuri, am fost de acord la rugămintea lui Gheorghe Dumitru și ne-am înțeles că, a doua zi, dimineața, să-l iau de la birou și să-l duc la București. Îmi amintesc că în preziua plecării Gheorghe Dumitru m-a sunat și mi-a cerut să-l împrumut eu 5.000. Nu a precizat ce 5.000, însă eu am înțeles că era vorba de euro sau dolari. L-am refuzat și nu știu dacă a făcut rost din altă parte, și nici pentru ce anume avea nevoie.

A doua zi ne-am deplasat, Gheorghe Dumitru și cu mine, în București, direct la biroul notarial al lui Bucur Gheorghe, aici a intrat doar Gheorghe Dumitru, a rămas cel mult 10 minute, a ieșit și am pornit direct spre Pitești, respectiv Râmnicu Vâlcea. Precizez că îmi amintesc cu exactitate faptul că, la ieșirea din biroul notarial, Gheorghe Dumitru era într-o dispoziție bună și mi-a spus: **sunt mai liniștit, mai ușor**. Nu a dat alte amănunte și nici eu nu l-am întrebat. Deplasarea Pitești-București și retur a fost scurtă, nu ne-am abătut de la drum, nu am luat masa, nu am contactat alte persoane....” (fil. 2-16, vol. III).

Aceleași susțineri se regăsesc și în declarația din data de 4.12.2007.

Declarația din 25 februarie 2008 de asemenea, cuprinde aceleași referiri ca în declarațiile anterioare, despre care martorul arată explicit că și le menține, corespund adevărului, iar martorul nu are nici o obiecție de formulat cu privire la modul în care a fost audiat în cauză.

Interceptările telefonice, deja prezentate anterior, arată cum inculpatul Gheorghe Dumitru, imediat după ce în data de 7.11.2007 (ora 15,39) a fost anunțat de inculpatul Cerbeanu Gheorghe de necesitatea deplasării în București pentru a doua zi „în varianta propusă de el”, l-a contactat telefonic pe martorul Ruxanda Constantin Daniel (ora 16,16) solicitându-i suma de 5.000 euro împrumut (aspect relatat și de martor în declarație).

Refuzat de martorul Ruxanda, după 3 minute (ora 16,19) inculpatul Gheorghe Dumitru l-a sunat pe martorul Trandafir Ionel pentru a-i solicita 5.000 euro, bani de care avea nevoie cel târziu a doua zi dimineața.

Audiat, martorul Trandafir Ionel declară în cursul urmăririi penale (fil. 33, vol. III):

„Îmi amintesc că, în urmă cu câteva săptămâni ... acesta, m-a contactat pe telefonul mobil și mi-a solicitat să-l împrumut de urgență cu suma de 5.000 de euro. Discuția a avut loc într-o după-amiază și știu că, inițial, am convenit ca să îi dau această sumă a doua zi dimineața acasă sau la birou. Până la urmă i-am remis această sumă în aceeași seară în care mi-a și cerut-o” (fil. 33, vol. III).

Martorul Trandafir Ionel a fost audiat și în cursul cercetării judecătorești (fil. 3-4, vol. IV instanță), acesta menținându-și declarația prin care a confirmat împrumutul sumei de 5.000 de euro acordat inculpatului Gheorghe Dumitru.

De conivență, probabil, cu inculpatul, martorul face însă o precizare suplimentară, pe care nu a relevat-o în cursul urmăririi penale, arătând că inculpatul Gheorghe Dumitru i-a explicat că *„acești bani îi sunt necesari pentru cheltuielile cu nunta, respectiv lăutari, băutură, ceva de genul acesta”*.

Deși martorul Trandafir Ionel a afirmat în instanță că au fost exercitate asupra sa presiuni la sediul DNA, când instanța i-a solicitat să indice în concret, la ce presiuni face referire, acesta a relevat că unul dintre procurori i-a pus în vedere să *declare adevărul* „fiindcă altfel ar putea deveni din martor inculpat”, însă procurorul în fața căruia a dat declarație nu a exercitat nici o presiune asupra sa.

Având în vedere specificul infracțiunilor de corupție, care au un caracter confidențial, este evident, pentru instanță, că inculpatul Gheorghe Dumitru nu i-a dezvăluit martorului Trandafir adevăratul motiv pentru care îi solicitase împrumutul.

În schimb, dacă lucrurile ar fi stat așa cum le-a prezentat inculpatul, acesta, deși ar fi fost posibil și ar fi trebuit să o facă, nu a solicitat probe pentru a dovedi că, într-adevăr, la data respectivă a plătit lăutarii sau a cumpărat băutura pentru nuntă.

Toate acțiunile ulterioare ale inculpaților conturează perfect activitatea infracțională în care aceștia erau angrenați.

După plecarea intempestivă a inculpatului Gheorghe Dumitru la București în data de 8 noiembrie 2007, consecutivă procurării sumei de 5.000 de euro de la martorul Trandafir (inculpatul a învederat la urmărirea penală că deținea diferența, de 10.000 de euro), acesta a intrat în biroul notarului Bucur, unde a rămas circa 10 minute, după care a revenit cu autoturismul condus de Ruxanda Constantin Daniel și, împreună au pornit direct spre Pitești (supravegherea operativă și planșele foto se află la filele 257 – 266 vol. II dosar urmărire penală).

Martorul Ruxanda Constantin Daniel precizează, în declarația din data de 25.02.2008:

„Îmi amintesc cu exactitate faptul că, la ieșirea din biroul notarial, Gheorghe Dumitru era într-o dispoziție bună și mi-a spus: sunt mai liniștit, mai ușor”.

Imediat după plecarea inculpatului Gheorghe Dumitru, inculpatul Bucur Gheorghe l-a anunțat telefonic pe Cojocaru Eugen (convorbirea de la ora 11,22) că îl așteaptă la birou.

La ora 13,34 inculpatul Cojocaru l-a înștiințat pe Bucur că a pornit spre Biroul Notarial al acestuia.

Întâlnirea celor doi la Biroul Notarial de pe Calea Floreasca a fost supravegheată operativ (fil. 267 – 280, vol. II dosar urmărire penală), înregistrarea fiind vizionată și în cursul cercetării judecătorești, în ședință publică.

Acesta este momentul în care Bucur îi remite inculpatului Cojocaru cei 15.000 de euro primiți de la inculpatul Gheorghe Dumitru, apărarea inculpaților în sensul că ar fi fost vorba de **„proiectul de management”** neputând fi primită, din motivele evocate anterior.

În următoarele zile, de **12, 13 și 14 noiembrie 2007**, inculpații s-au căutat reciproc, pentru a se asigura că lucrurile merg așa cum doreau.

Dialogurile dintre inculpații Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe, transmise mai departe inculpatului Gheorghe Dumitru, confirmă conștientizarea acestora privind modalitatea frauduloasă în care Gheorghe Dumitru urma să promoveze examenul.

Sunt elocvente următoarele aprecieri:

- Cojocaru Eugen le-a transmis că Gheorghe Dumitru, „candidatul”, poate sta liniștit „*că nu are nici o problemă, singura de care trebuie să se ocupe este organizarea petrecerii de după examen*” (convorbire dintre Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe în data de 12 noiembrie 2007);

- Bucur Gheorghe îl asigură pe Cerbeanu că: „*... îți aduc aminte că problema nu mai e a noastră și nici măcar a lui*” (fil. 55-58, vol. IV dosar urmărire penală).

În data de 16 noiembrie 2007 inculpatul Gheorghe Dumitru a susținut proiectul de management, iar în zilele următoare inculpații își dau reciproc, asigurări, că totul merge conform planului.

În data de 20 noiembrie 2007, însă, inculpatul Gheorghe Dumitru a aflat că nota obținută de el la proba de susținere a proiectului de management este mai mică decât a contracandidatului său, prilej ce determină alte convorbiri și explicații între inculpați, ceea ce întărește convingerea instanței privind colaborarea infracțională a acestora.

Astfel, Gheorghe Dumitru îl sună pe Cerbeanu, manifestându-și nemulțumirea, acesta îl anunță pe Bucur, „*care promite că va lua măsuri*”.

Bucur îl sună pe Cojocaru, iar mesajul liniștitor pentru Gheorghe Dumitru din partea acestuia este transmis din nou între inculpați, concluzia fiind că totul se derulează potrivit planului, iar nota primită este doar o „*strategie*”.

De asemenea, în data de **22 noiembrie 2007** sunt surprinse dialoguri între inculpați ce confirmă implicarea inculpatului Cojocaru, inculpatul Bucur spunându-i inculpatului Gheorghe Dumitru că preocuparea, de acum, nu mai este decât a lui Cojocaru, „*care știe ce face*” (fil. 75-77, vol. I dosar urmărire penală).

Examenul scris are loc în data de 25 noiembrie, iar convorbirile din această zi și din zilele ulterioare purtate între inculpați demonstrează încă o dată înțelegerea frauduloasă dintre ei, în care fiecare era pe deplin conștient de modul în care inculpatul Gheorghe Dumitru urma să promoveze examenul.

În seara de 27 noiembrie 2007, ora 20,37, înaintea publicării rezultatelor la examinarea scrisă, inculpatul Cojocaru Eugen l-a contactat pe inculpatul Bucur Gheorghe, anunțându-l că „*fratele*” lor a lua examenul, veste care a fost transmisă, imediat către Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru, reușita lui Gheorghe Dumitru fiind perfect caracterizată de inculpatul Bucur Gheorghe care o pune pe seama „*datului din pedale*” (fil. 148-153, vol. IV dosar urmărire penală).

Materialul probator analizat mai sus a format convingerea instanței că situația de fapt este cea expusă în rechizitoriu, respectiv că inculpatul Gheorghe Dumitru, cu sprijinul inculpaților Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe, a remis inculpatului Cojocaru Eugen suma de 15.000 euro pentru ca acesta, prin influența de care se bucură asupra membrilor Comisiei de examinare, să-i ofere promovarea la concursul pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul parchetelor.

Potrivit datelor afișate pe site-ul CSM în seara zilei de 27.11.2007, inculpatul Gheorghe Dumitru a câștigat concursul în vederea obținerii funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești.

II. Activitățile desfășurate în vederea promovării de către Guli Sterian, a examenului pentru ocuparea funcției de prim procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București.

Din înregistrările telefonice și audio-video ambientale a rezultat că inculpatul Cojocaru Eugen a acționat și pentru a asigura promovarea examenului de către inculpatul Guli Sterian, care candida pentru funcția de prim-procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, determinând-o pe inculpata Ghiță Georgeta Gabriela, președintă a Comisiei de examinare a candidaților, să-i furnizeze acestuia subiectele concepute pentru examenul scris al candidaților.

Inculpatul Guli Sterian, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Urziceni, a candidat pentru funcția de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul București și îl cunoștea de mult timp pe inculpatul Cojocaru Eugen.

Audiat în instanță, inculpatul Cojocaru Eugen a arătat că în anul 1994 Guli Sterian l-a ajutat în problemele de sănătate pe care le-a avut un membru al familiei acestuia, „recomandându-i doctori care chiar au făcut minuni”, astfel că inculpatul Cojocaru „a rămas cu un sentiment de recunoștință față de el și de prietenie” (fil. 208-211, vol. III instanță).

În orice caz, aprecierea că inculpatul Guli Sterian ar fi avut un ascendent asupra sa, ce apare menționată în rechizitoriu, nu este recunoscută de inculpat.

Inculpatul Cojocaru arată că motivul pentru care a hotărât să nu facă parte din comisia de examinare, pentru care fusese solicitat de Institutul Național al Magistraturii, a fost tocmai împrejurarea că inculpatul Guli Sterian i-a adus la cunoștință că s-a înscris la examen, în condițiile în care îl cunoștea și pe contracandidatul acestuia, procurorul Nestor Dragoș.

În schimb, după data de **14 noiembrie 2007**, când inculpatul Guli Sterian a susținut proiectul de management, inculpatul Cojocaru Eugen manifestă un deosebit interes față de modul în care acesta s-a prezentat.

Mai mult, în declarația dată în fața instanței recunoaște că a abordat acest subiect, al concursului de promovare în funcții de conducere, încă din luna octombrie cu inculpata Ghiță Georgeta Gabriela:

„În virtutea relațiilor de prietenie, de foarte bună colaborare profesională cu Ghiță Georgeta Gabriela, mi-am permis să am o discuție cu aceasta în luna octombrie despre concursul ce urma să aibă loc”.

La 14 noiembrie 2007, inculpatul Cojocaru Eugen a contactat-o pe inculpata Ghiță Georgeta Gabriela „ca să o întrebe ce s-a întâmplat la examen” (declarație instanță), convenind cu aceasta că, pe larg, vor dezbate problema a doua zi.

Această convorbire are loc la ora 18,37 și la doar un minut de la această discuție Cojocaru Eugen l-a contactat pe inculpatul Guli Sterian, căruia i-a transmis din partea „doamnei doctor să fie liniștit”.

„Doamna doctor” era inculpata Ghiță Georgeta Gabriela, în declarația din cursul cercetării judecătorești inculpatul Cojocaru precizând că : „Dl. Guli a înțeles că e vorba de doamna Ghiță pentru că prietenii, cei apropiați, așa îi spunea, în semn de apreciere”.

Deși inculpatul Cojocaru afirmă că „târziu a primit un telefon de la Guli Sterian” și că, simțindu-l „agitat” și-a permis „să-i spună o minciună, adică să stea liniștit” că a vorbit cu doamna doctor, interceptările convorbirilor telefonice contrazic această afirmație, întrucât inculpatul Cojocaru e cel care l-a contactat pe Guli Sterian, la mai puțin de un minut de la convorbirea cu inculpata Ghiță.

A doua zi, în data de 15 noiembrie 2007, aflând rezultatul obținut la proba de susținere a proiectului de management, foarte puțin peste cel al contracandidatului său, inculpatul Guli Sterian l-a sunat pe inculpatul Cojocaru Eugen, reproșându-i atitudinea inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela:

Redăm din convorbirea telefonică purtată în data de 15 noiembrie 2007, ora 13:48:40 (vol. IV, dosar urmărire penală):

„**Cojocaru Eugen** : *Da!*

Guli Sterian: *Auzi, ai ... ai ... ai ceva date în plus despre ...*

Cojocaru Eugen: *Nu, n-am cum că ...*

Guli Sterian: *Deci eu am opt ...*

Cojocaru Eugen: *Ai mai mult cu vreo zece sau cât? Douăzeci?*

Guli Sterian: *Opt șaiszeci și cinci și el are opt patruzeci!*

Cojocaru Eugen: *Da, da! Hai, mă ... (neinteligibil) ...*

Guli Sterian: *Opt, opt treizeci! Opt treizeci și cu opt șaiszeci!*

Cojocaru Eugen: *... (neinteligibil) ... nu-i ... Dar, oricum ...*

Guli Sterian: *Ăă, femeia a jucat strâmb!*

Cojocaru Eugen: *A noastră?*

Guli Sterian: *O să-ți ... a, să-ți povestesc, ai să-nebunești! Nu faci nici un pas fără să-mi spui și fără să-ți spun în seara asta!*

Cojocaru Eugen: *Aha!*

Guli Sterian: *Deci o să-ți povestesc de cazii jos!*

.....”

În continuare, din convorbirile telefonice interceptate și din rapoartele de supraveghere operativă rezultă modul în care inculpatul Cojocaru Eugen a acționat pentru obținerea subiectelor de la proba scrisă.

În data de 23 noiembrie 2007 este surprinsă o convorbire telefonică între inculpații Cojocaru Eugen și Ghiță Georgeta Gabriela, în care aceștia stabilesc o întâlnire ce pare dinainte convenită, dat fiind că în cuprinsul conversației nu se face nici o referire asupra motivului întâlnirii:

„**Ghiță Georgeta Gabriela**: *Da!*

Cojocaru Eugen: *Doamnă!*

Ghiță Georgeta Gabriela: *Da.*

Cojocaru Eugen: *Sunteți acolo?*

Ghiță Georgeta Gabriela: *Pfu ...*

Cojocaru Eugen: *Î ... Î ... în jurul orei unu sunteți?*

Ghiță Georgeta Gabriela: *Păi da' plecăm la doisprezece, nu știți?*

Cojocaru Eugen: *Da' haideți că încerc să ... fac tot posibilul s-ajung până la douăsprezece, da?*

Ghiță Georgeta Gabriela: *Bine! Bine!*

Cojocaru Eugen: *Așa! Sărut-mâna!*

Ghiță Georgeta Gabriela: Bine! Bine! Bine! Pa, pa !”

În declarația dată în cursul cercetării judecătorești (fila 211, vol. III), inculpatul Cojocaru Eugen recunoaște că a existat această discuție telefonică, în jurul orelor 11,30 cu Ghiță Georgeta Gabriela, dar susține că întâlnirea nu a avut loc, dat fiind că aceasta a plecat la ora 12,00 din sediul instituției datorită unei acțiuni de deratizare.

Explicația pe care inculpatul Cojocaru Eugen a oferit-o în instanță asupra motivului întâlnirii este, însă, puțin credibilă.

Astfel, inculpatul a arătat că, din discuțiile cu Guli Sterian și-a dat seama că acesta e bine pregătit din punct de vedere teoretic dar întâmpina dificultăți la partea de management. Cum Guli nu prea știa să utilizeze internetul (?), inculpatul Cojocaru Eugen s-a oferit să-i procure el de pe internet subiectele care s-au dat în anii anteriori, însă a găsit doar 50 de întrebări, în loc de 150, astfel că dorea să o întrebe pe Ghiță Georgeta Gabriela „de ce nu se găsesc pe site toate subiectele”.

Explicația nu pare deloc convingătoare. Lăsând la o parte seriozitatea pregătirii examenului, ce exclude obținerea subiectelor din anii anteriori cu o zi și jumătate înaintea probei scrise, inculpata Ghiță Georgeta Gabriela nu avea nici o legătură cu publicarea pe site-ul Institutului Național al Magistraturii a subiectelor de la concursurile anterioare.

Presupunând, chiar că ar fi avut vreo explicație și ar fi știut „de ce nu se găsesc publicate toate subiectele”, nu se înțelege la ce i-ar fi folosit această explicație candidatului Guli Sterian.

Implicite, însă inculpatul Cojocaru Eugen afirmă că la întâlnirea din fața Parchetului de pe lângă Înaltei Curți de Casație și Justiție, pe care a avut-o cu Guli Sterian în data de 23 noiembrie 2007, ora 16,55, acesta i-a dat lui Guli Sterian o parte din subiectele de examen, inculpatul arătând că e vorba de subiectele din anii anteriori, luate de pe internet.

Discuția telefonică surprinsă între inculpații Cojocaru Eugen și Guli Sterian din data de 23.11.2007, ora 14,55 este elocventă, deoarece inculpatul Cojocaru Eugen îl anunță pe Guli Sterian că a obținut doar o parte din subiecte, „o jumătate din prăjitură”, ceea ce îi provoacă acestuia o reacție de nemulțumire:

„Guli Sterian: Da!

Cojocaru Eugen: Măi, eu ... ăă, cum să zic ... e numai jumătate, măi ... din prăjitură.

Guli Sterian: E nasol! De ce, mă, n-ai putut ...

Cojocaru Eugen: Aș ... Aștept, măi frate, aștept.

Guli Sterian: Așteaptă, ... eu plec încolo.

Cojocaru Eugen: Bine, mă, bine! Hai!

Guli Sterian: Bine, pa!”

Este greu de înțeles, dacă lucrurile stăteau așa cum a încercat să explice inculpatul Cojocaru Eugen, iar „jumătate din prăjitură” semnifica o parte din subiectele luate de pe internet, de la concursurile anterioare, de ce a fost necesar acest limbaj codat.

Întâlnirea dintre inculpații Cojocaru Eugen și Guli Sterian a fost surprinsă și în Raportul de supraveghere operativă realizat în baza autorizației de înregistrare ambientală.

Nota întocmită arată că începând cu ora 16,10 inculpatul Cojocaru Eugen a așteptat în autoturismul său, în fața sediului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

La ora 16,55 a apărut inculpatul Guli Sterian, a intrat în autoturismul inculpatului Cojocaru Eugen, unde a rămas cinci minute, după care a plecat, acesta fiind momentul în care a primit subiectele de examen, lucru, de altfel, recunoscut de inculpatul Cojocaru Eugen, însă cu precizarea că ar fi fost vorba de subiectele de la concursurile anterioare, afișate pe site-ul Institutului Național al Magistraturii.

Și convorbirile telefonice ulterioare surprinse între inculpați confirmă că inculpatul Cojocaru Eugen reușise să obțină doar o parte din subiectele de examen, acesta îndemnându-l pe Guli Sterian să învețe jumătate din materie și, cu puțin noroc, va promova examenul:

„Cojocaru Eugen: Ce faci, mă, Guliță?

Guli Sterian: Uite, citesc.

Cojocaru Eugen: Citește, mă tată, mă, ia mă și tu măcar juma' de materie, parcurge-o, poate ai dracu puțin noroc ...

Guli Sterian: Tu ce faci?

Cojocaru Eugen: Mi-e necaz ... Păi, uite, nu vezi ... tot stau și mă gândesc ... Aveam și noi ocazia să facem un cxxxx ... și l-am făcut praf ... Citește și tu!

Guli Sterian: Păi citesc!

Cojocaru Eugen: Poate om avea noroc ... La ce oră ai examenul?

Guli Sterian: La nouă și jumătate.

Cojocaru Eugen: Hai că-l mai sun pe ăsta”

Din această convorbire transpare și regretul inculpatului Cojocaru Eugen că nu a obținut și cealaltă parte a subiectelor, iar probele administrate au dovedit intervenția pe care a făcut-o în acest sens asupra unui alt membru al Comisiei de examinare, martorul Cazanciuc Robert.

Cazanciuc Robert, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, făcea parte din Comisia de examinare și acestuia îi revenea sarcina să elaboreze subiectele la secțiunea managementul comunicării.

Acesta a relatat în mod amănunțit, în declarația dată în cursul urmăririi penale, cum, în data de 22 noiembrie 2007, a fost abordat de inculpatul Cojocaru

Eugen, care i-a solicitat în mod voalat subiectele ce vor fi date spre rezolvare la examenul din data de 25 noiembrie 2007, întrebându-l dacă le-a conceput.

Deși a fost refuzat, inculpatul Cojocaru Eugen a insistat și a doua zi, în data de 23 noiembrie 2007, în încercarea de a-l contacta pe martor, sunându-l de mai multe ori pe telefonul mobil și așteptându-l în fața Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție până la ora 19,53, conform rapoartelor de supraveghere.

În acest interval au fost înregistrate mai multe convorbiri telefonice între inculpații Cojocaru Eugen și Guli Sterian care arată motivul așteptării din fața sediului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a inculpatului Cojocaru Eugen.

După ce a fost abordat de inculpatul Cojocaru Eugen, martorul Cazanciuc Robert a informat conducerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, întocmind Nota înregistrată sub nr. 4908/C/23.11.2007 la Cabinetul Procurorului General al României (fil. 40-41, vol. III dosar urmărire penală).

În această notă, procurorul Cazanciuc Robert a arătat:

„În cursul zilei de azi, 22 noiembrie 2007, în jurul orelor 17,00, s-a prezentat în biroul meu, domnul procuror Cojocaru Eugen din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, care m-a întrebat dacă am întocmit subiectele și baremul pentru concurs. I-am răspuns că nu întrucât vor fi întocmite în cadrul Comisiei, cu o zi înainte de concurs. Întocmesc prezenta întrucât apreciez ca nefiind deontologică întrebarea domnului procuror Cojocaru”. (fil. 41, vol. III)

Despre această notă informatică au aflat și inculpații Cojocaru Eugen și Guli Sterian, discuția telefonică dintre aceștia din data de **27 noiembrie 2007** fiind relevantă sub aspectul implicării infracționale a celor doi. Astfel, inculpatul Cojocaru Eugen îi spune inculpatului Guli Sterian doar că : *„Știi ce a făcut, mă, Robert ... s-a dus la tata mare ... i-a zis că a fost abordat ... și că se retrage ... ”*.

Deși inculpatul Cojocaru Eugen a folosit o exprimare impersonală *„a fost abordat”*, inculpatul Guli Sterian îl întreabă direct: *„I-a zis de tine?”*, iar Cojocaru Eugen răspunde: *„Da”*.

Audiat și în cursul cercetării judecătorești, martorul Cazanciuc Robert își nuancează oarecum depoziția, în sensul că arată că *„a existat un complex de factori care m-a determinat să iau hotărârea de a mă retrage din comisie”* (fil. 59-60, vol. IV instanță).

Confirmă însă că a fost abordat de Cojocaru Eugen, menținându-și depoziția din cursul urmăririi penale: *„Nu-mi amintesc exact cum s-a desfășurat întâlnirea cu dl. Cojocaru Eugen pentru că au trecut 3 ani de atunci, dar este posibil ca lucrurile să se fi petrecut așa cum am arătat în declarația dată la urmărirea penală”*.

Martorul, în cursul aceleiași declarații dată în instanță arată că: *„Dl. Cojocaru Eugen nu mi-a cerut în mod explicit să îi dau subiectele dacă le-am elaborat, dar impresia mea subiectivă a fost că abordarea era nepotrivită pentru că un membru al comisiei nu trebuie întrebat despre elaborarea subiectelor”*.

În cauză a fost audiat și martorul Dumitru Dragoș Nicolae care, în calitate de director adjunct al Institutul Național al Magistraturii, a coordonat desfășurarea concursului din noiembrie 2007.

Atât în declarația dată în cursul urmăririi penale, cât și în instanță (fil. 72-74 vol. IV) acesta a confirmat cele susținute de martorul Cazanciuc Robert, cu referire la motivul retragerii acestuia din comisie, așa cum le-a prezentat inițial.

În depoziția dată în cursul cercetării judecătorești, martorul Dumitru Dragoș a arătat că:

„În data de 23 noiembrie, chiar cu o zi înainte de data când comisia trebuia să se întâlnească și să întocmească subiectele, am fost contactat telefonic de dl. Cazanciuc Robert, care mi-a comunicat că dorește să se întâlnească cu mine”.

La întâlnire, martorul: *„mi-a adus la cunoștință că dorește să se retragă din examen. L-am întrebat care este motivul pentru care recurge la acest gest și mi-a spus că cineva din Parchetul General l-a întrebat despre subiecte. Nu mi-a spus despre ce persoană este vorba”*.

Deși martorul Dumitru Dragoș a insistat ca procurorul Cazanciuc Robert să nu se retragă, acesta a refuzat.

În continuarea depoziției, martorul Dumitru Dragoș a menționat:

„În cele din urmă, văzând că este ferm în decizia sa, am convenit cu dl. Cazanciuc Robert să comunice CSM-ului că din motive personale dorește să se retragă, chiar dl. Cazanciuc Robert m-a rugat să nu spun CSM-ului care este adevăratul motiv, adică acela cu persoana din Parchetul General care l-a întrebat de subiecte, ci să spun că dorește să se retragă din motive personale. Menționez că în discuția de atunci nu mi-a invocat nici un motiv personal, sau cel puțin eu nu am reținut așa ceva”.

Conform înțelegerii, de a nu divulga motivul real al retragerii din comisie, martorul Dumitru Dragoș l-a anunțat pe secretarul adjunct al CSM-ului, respectiv pe martorul Ionescu Alexandru și, conform Regulamentului, l-a contactat pe membrul supleant, respectiv pe martorul Luca Cătălin, care a fost de acord să participe în continuare în Comisia de examinare, în locul lui Cazanciuc Robert.

Martorul Ionescu Alexandru Daniel confirmă situația expusă de martorul Dumitru Dragoș, arătând, în declarația dată în cursul cercetării judecătorești că:

„În 23 noiembrie ... am fost anunțat de Dragoș Dumitru că unul dintre membrii Comisiei a anunțat că dorește să se retragă din comisie. Era vorba de domnul procuror Cazanciuc Robert, iar în acel moment dl. Dragoș Dumitru mi-a

spus că retragerea se datora unor motive personale, de familie” (fil. 68-69, vol. IV).

De asemenea, martorul Selegean Mihai, director al Institutul Național al Magistraturii la acel moment, atestă aceleași împrejurări: *„Cu o zi sau două înainte de susținerea ultimei probe, dl. Dragoș Dumitru mi-a adus la cunoștință că dl. procuror Cazanciuc Robert se retrage din comisie din motive personale” (fil. 70-71, vol. IV instanță).*

Martorul Luca Cătălin prezintă aceeași situație, arătând că: *„am fost contactat telefonic de dl. Dragoș Dumitru, care mi-a spus că un membru al comisiei s-a retras și eu, în calitate de supleant, trebuie să îi iau locul” (fil. 63-64, vol. IV, instanță).*

Probele evidențiate mai sus confirmă, fără dubiu, abordarea martorului Cazanciuc Robert de către inculpatul Cojocaru Eugen, precum și caracterul determinant al acestei abordări în retragerea intempestivă a martorului Cazanciuc Robert din Comisia de examinare, în cursul desfășurării examenului, cu o zi înainte de întrunirea comisiei pentru întocmirea subiectelor la proba scrisă.

Aceste probe, în același timp, întăresc convingerea instanței că același scop l-a avut inculpatul Cojocaru Eugen și în întâlnirea solicitată inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela, cu care se afla într-o relație mult mai apropiată *„de prietenie, de forță bună colaborare profesională”*, cum însuși inculpatul Cojocaru Eugen o recunoaște.

Inculpata Ghiță Georgeta Gabriela, însă, nu a reacționat așa cum a făcut-o martorul Cazanciuc Robert, ci i-a furnizat inculpatului Cojocaru Eugen *„jumătate de prăjitură”*.

În cauză au fost audiați ca martori toți membrii comisiei de examen, din depozițiile cărora a rezultat că inculpata Ghiță Georgeta Gabriela a adus seturile de întrebări pentru proba scrisă, iar acestea, cu mici modificări, mai ales de formă și nu de conținut, au constituit variantele de întrebări pentru concurs.

Martorul Gâlcă Dinu, în declarația dată în cursul cercetării judecătorești (fil.5-6, vol.IV) arată următoarele: *„Concursul a avut mai multe etape și cred că imediat după ce a avut loc testarea psihologică, ne-am întâlnit toți membrii comisiei și ne-am împărțit între noi sarcinile, urmând ca bucureștenii să se ocupe de elaborarea subiectelor, iar noi, cei din provincie, să corectăm lucrările și, bineînțeles, să verificăm și că corectăm subiectele propuse. Cu o zi înainte de examen, adică în data de 24 noiembrie 2007, ne-am întâlnit toți membrii comisiei la sediul Institutul Național al Magistraturii în vederea elaborării subiectelor de examen. Așa cum ne înțelesesem, colegii din București aveau pregătite notițe cu subiecte” ...*

Din București, mai făcea parte din Comisie, alături de Ghiță Georgeta Gabriela, martora Marin Florica, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru disciplina de organizare judiciară.

În depoziția dată în cursul cercetării judecătorești (fil. 7-8, vol. IV), martora a arătat că, în paralel, era convocată și la examenul de capacitate desfășurat în aceeași perioadă, astfel că a anunțat colegii că nu se poate implica prea mult. Din acest motiv, nu a pregătit anterior notițe cu subiecte, iar când a ajuns la comisia de elaborare a subiectelor, în jurul orelor 17,00, a constatat că subiectele erau deja elaborate, făcându-se apoi doar *mici „corecturi de tehnoredactare, respectiv greșeli de ortografie, punctuație ...”*

Martorul Luha Vasile, membru al comisiei, declară în cursul cercetării judecătorești (fil. 138-139):

„În ziua întâlnirii, rețin că doamna Ghiță a venit cu un proiect de subiecte pentru circa 60 de întrebări, dat fiind că trebuia să elaborăm trei variante a câte 17 întrebări pe domeniul juridic. Subiectele pe acest domeniu reveneau în sarcina a patru dintre membrii comisiei, respectiv doamna Ghiță, doamna Marin, domnul Gâlcă și subsemnatul. Eu personal, deși mă gândisem la subiecte, nu am aduc nici un proiect scris și nu știu ca ceilalți membri ai comisiei pe juridic cel puțin, în afară de doamna Ghiță să mai fi adus ceva scris. Mai rețin că doamna Marin, pentru că era prinsă într-o altă comisie, a ajuns mai târziu la întâlnirea noastră.

Pe proiectul adus de doamna Ghiță am lucrat toți urmând să respecte programa și să fie întrebări foarte clare ca să nu ajungem în situația de a fi anulate în cadrul contestațiilor ce puteau fi făcute. Au fost câteva modificări, majoritatea de formă, dar cred că pentru 2-3 întrebări au fost și modificări de conținut”.

Aceste declarații atestă că subiectele care au făcut obiectul testării candidaților la examenul scris din data de 25.11.2007, la disciplina managementul instanțelor au fost concepute de către inculpata Ghiță Gabriela și la o dată anterioară celei de 24.11.2007.

La acel set de întrebări candidatul Guli Sterian a răspuns aproape fără greșeli, cele câteva răspunsuri incorecte datorându-se, probabil, micilor modificări ce au fost aduse subiectelor, astfel cum au arătat membrii comisiei ale căror declarații au fost prezentate mai sus.

Potrivit datelor furnizate de anunțul afișat pe site-ul CSM din seara de 27.11.2007, ora 21,00, inculpatul Guli Sterian a câștigat concursul pentru obținerea funcției de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul București.

Interceptările telefonice, înregistrările audio-video ambientale și acțiunile ulterioare ale inculpaților întregesc și confirmă activitatea infrațională a acestora.

Astfel, este relevantă în ceea ce privește implicarea sa în promovarea inculpatului Guli Sterian inițiativa inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela de a-l suna

pe inculpatul Cojocaru Eugen în seara de 27 noiembrie 2007, înainte de afișarea rezultatelor pe site-ul CSM, comunicându-i acestuia că „*e de bine!*”.

Este evident că se referă la reușita la examen a lui Guli Sterian, deoarece inculpata Ghiță Georgeta Gabriela îi face cunoscut lui Cojocaru Eugen nota obținută de contracandidatul acestuia, procurorul Nestor Dragoș, care luase doar 6.

Inculpatul Cojocaru Eugen, în aceeași convorbire (din 27.11.2007, ora 19,53, fil. 141-147, vol. IV dosar urmărire penală) se scuză față de Ghiță Georgeta Gabriela că are multă treabă și nu a reușit să treacă pe la ea, dar inculpata îl asigură că-l așteaptă a doua zi când vor despica firul în patru.

În aceeași seară, inculpatul Cojocaru Eugen o sună pe martora Georgescu Cerasela și-i comunică acesteia că „*a repurtat o victorie istorică, că are o impresie bună despre sine și că tocmai se îndreaptă spre o întâlnire cu băieții care l-au chemat să-i mulțumească!*”.

Într-adevăr, în data de 27 noiembrie 2007, în jurul orei 19,00, inculpatul Cojocaru Eugen, împreună cu Guli Sterian și martorul Deliorga Cristian sărbătorește victoria în localul „*Casa Roz*”, rezultatul concursului fiindu-le cunoscut anterior afișării oficiale a acestuia pe site-ul CSM.

A doua zi, 28 noiembrie 2007, în cursul dimineții, este înregistrată audio-video ambiental (fil. 335 – 359, vol. II dosar urmărire penală) o discuție între Cojocaru Eugen și martora Butnariu Elena, în care Cojocaru îi spune colegei sale de birou modul în care a aranjat cu Ghiță ca să ia Guli examenul.

„Cojocaru Eugen : Băi, am și eu la capitală pe unu' ... prieten de-al nostru. L-am băgat pe țevă pe Guli.

Butnariu Elena : Mai încet!

„Cojocaru Eugen : M-a rugat Cristi să-l susțin pe Guli să-l pună ... Știi că eu sunt prieten cu Ghiță și era șef de comisiei și ... am aranjat cu ea, cu ... și a luat Guli ... Guli examenu', știi?

Butnariu Elena : Da' Guli, cine e?

Cojocaru Eugen : Mă și ... șef ... procuroru' șef de la Urziceni care ...

Butnariu Elena : A ...

Cojocaru Eugen: Ține locu' lu' Nestor Dragoș. Asta dacă am plecat data trecută, pentru cerere s-a dus cineva... făcea pe nebunul „Vorbește ...” Ți-a ca ...

Butnariu Elena : Îi ține ... îi ține locu' lu' Nestor? Îi ține locul lui Nestor, ăsta Guli?

„Cojocaru Eugen : I-a luat locu' lu' Nestor.

Butnariu Elena : Da' ce e cu Nestor?

Cojocaru Eugen : Nu mai e, deloc!

Butnariu Elena : De ce? N-a ...

Cojocaru Eugen: I-a expirat și n- a luat examenu'.

Butnariu Elena : A, a dat examen și n-a luat? Îhî!

Cojocaru Eugen : Am aranjat și noi omu' nostru ...

Martora Butnariu Elena, atât în declarația dată în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești (fil. 66-67, vol. IV instanță) confirmă realitatea discuției, recunoscând în înregistrarea ce i-a fost prezentată atât vocea sa, cât și vocea inculpatului Cojocaru Eugen.

Deși, în declarația dată la urmărirea penală de către martoră s-a consemnat și pasajul: „realizez că, într-adevăr, el îmi spunea despre aranjarea examenului în favoarea lui Guli”, în cursul cercetării judecătorești martora Butnariu Elena a precizat că, datorită emoțiilor și jenată față de colegi, nu a dat foarte multă importanță expresiilor din acea declarație pe care a semnat-o, iar această expresie nu-i aparține.

Aceste precizări ale martorei nu au, însă, relevanță sub aspect probator, întrucât nu poziția subiectivă a martorei constituie probă, ci împrejurarea pe care a confirmat-o, în sensul că înregistrările audio-video ambientale reprezintă realitatea, discuția între ea și Cojocaru Eugen a avut loc, iar vocile le aparțin.

De altfel, nici inculpatul Cojocaru Eugen nu a contestat realitatea înregistrării însă a motivat că, de fapt, „s-a laudat” cu intervenția sa la Ghiță Georgeta Gabriela pentru a-i spori prestigiul lui Guli Sterian.

Că nu este vorba de „laudă” și că inculpata Ghiță Georgeta Gabriela chiar i-a furnizat inculpatului Cojocaru Eugen subiectele de examen rezultă și din discuția telefonică pe care inculpatul Cojocaru Eugen a purtat-o în data de 1.12.2007 cu soția sa.

În contextul în care împotriva inculpaților se începuse urmărirea penală, iar televiziunile transmiteau date despre cercetările DNA cu privire la suspiciunile legate de fraudarea examenelor pentru ocupare unor funcții de conducere la parchete, inculpatul Cojocaru Eugen, plecat din București, și-a sunat soția pe care a întrebat-o despre ultimele știri prezentate în media.

Soția inculpatului i-a relatat că acum sunt șase învinuiți și că tocmai o văzuse la televizor pe „doamna, ... care urca într-o mașină ... doamna de la care ai zis că ai luat ... așa”. (fil. 178-180, vol. IV, dosar urmărire penală).

La solicitarea procurorilor de caz au fost comunicate imaginile transmise la postul Realitatea TV (fil. 362-364, vol. II dosar urmărire penală), care surprind momentul în care Ghiță Georgeta Gabriela, învinuită la acea dată, ieșea de la sediul DNA, fiind filmată în timp ce urca într-o mașină.

Astfel, între Cojocaru Eugen și soția sa, în data de 1.12.2007, ora 10,53 are loc următoarea discuție telefonică:

„Cojocaru Eugen : Ce-au mai zis nemernicii? ... pe la ... tele ...

Cojocaru Cornelia : Păi, acum a zis că-s 6 persoane, și am văzut-o și pe doamna, știi tu, de la cine așa ...

Cojocaru Eugen : Hm!

Cojocaru Cornelia : Dar numai am văzut-o când se urca la o mașină.

Cojocaru Eugen : Îhî!

Cojocaru Cornelia : Doamna ... care ai zis că ai luat de la ea ... așa.

Cojocaru Eugen : Îhî!

Cojocaru Cornelia : Da ... acum că ... na, i-a mai ...”

Este evident că inculpatul a înțeles mesajul soției sale, știe la ce „doamnă” se referă și ce anume a luat de la aceasta.

Încadrarea juridică și apărările inculpaților:

1. Inculpatul Cojocaru Eugen nu a recunoscut săvârșirea infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată.

În cursul urmăririi penale a arătat că nici nu îl cunoaște pe Gheorghe Dumitru, dar că e posibil să-l fi întâlnit de câteva ori, accidental.

În cursul cercetării judecătorești a oferit o altă versiune, arătând că, la rugămintea lui Bucur Gheorghe a acceptat să-l ajute pe Gheorghe Dumitru în refacerea proiectului de management.

Cu referire la Guli Sterian, a arătat că nu a încercat și nici nu a obținut subiectele pentru testarea scrisă, ci a dorit doar să-l ajute în pregătirea examenului preocupându-se de procurarea subiectelor date la examenele anterioare și publicate pe internet.

Analiza probatoriului administrat în cauză și înfățișat în capitolele precedente contrazice aceste apărări.

În afară de contestarea temeiniciei acuzațiilor, apărare respinsă de instanță prin argumentele deja expuse și asupra cărora nu se va mai reveni, inculpatul a formulat o serie de apărări privind legalitatea probelor administrate în cursul urmăririi penale, respectiv:

a) Înlăturarea denunțului formulat de inculpatul Gheorghe Dumitru, întrucât acesta nu este mijloc de probă, ci mod de sesizare a organelor de urmărire penală.

Apărarea nu poate fi primită. Din datele dosarului rezultă că, la data de **29.11.2007**, inculpatul Gheorghe Dumitru, față de care la acel moment se dispusese începerea urmăririi penale cu privire la cumpărarea influenței inculpatului Bucur Gheorghe, asupra unor magistrați din Consiliul Superior al Magistraturii, odată cu aducerea la cunoștință a acestei învinuiri, a înțeles să formuleze un **denunț penal**, cu privire la cumpărarea influenței lui Cojocaru Eugen și la ajutorul pe care i l-au dat în acest sens inculpații Bucur și Cerbeanu.

Atât în **denunțul penal**, cât și în **declarațiile** date în ziua de 29.11.2007, inculpatul Gheorghe Dumitru a făcut aceleași mărturisiri, declarații luate, în calitate de învinuit, în raport de măsura deja dispusă, așa cum s-a arătat, de începere a urmăririi penale împotriva sa.

În cursul aceleiași date de 29.11.2007, inculpatul a revenit asupra mărturisirii inițiale, pe care și-a înlăturat-o.

În acest context, valorificarea recunoașterii inițiale a inculpatului s-a făcut, conform art. 69 Cod procedură penală, prin coroborarea cu faptele și împrejurările ce au rezultat din ansamblul probator administrat în cauză, prezentate în Capitolul I B al hotărârii.

b) Nelegalitatea înregistrărilor audio-video efectuate în perioada 17.10. - 29.11.2007, întrucât au fost realizate în faza actelor premergătoare, sens în care se invocă Decizia nr. 962 din 25.06.2009 a Curții Constituționale, din considerentele căreia se desprinde concluzia că astfel de probe nu pot fi administrate decât în faza de urmărire penală.

Nici această apărare nu poate fi primită.

Înalta Curte reține că prin Decizia nr. 962 pronunțată în 25 iunie 2009, Curtea Constituțională a **respins excepția de neconstituționalitate** a dispozițiilor art. 91¹ Cod procedură penală, în raport de prevederile art. 2 și art. 21 alin. 3 din Constituție.

Textul art. 91¹ Cod procedură penală, pe care Curtea Constituțională nu l-a declarat, până la acest moment, neconstituțional, se referă inclusiv la „pregătirea unei infracțiuni”, astfel că emiterea autorizației cerută de aceste dispoziții poate avea loc și înainte de săvârșirea unei infracțiuni, când practic, nu poate exista urmărire penală începută, nici *in rem* nici *in personam*.

Pe de altă parte, considerentele unei decizii a Curții Constituționale sunt obligatorii în cazul deciziilor de admitere, întrucât asupra celor de respingere însăși Curtea Constituțională poate reveni, ceea ce s-a și întâmplat în jurisprudența acesteia.

Mai mult, chiar în cazul deciziilor de admitere, acestea sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, ori în speță, se invocă o decizie de respingere pronunțată de Curtea Constituțională în anul 2009, pentru o situație ce a avut loc în anul 2007.

c) Înlăturarea înregistrărilor telefonice aflate la dosar întrucât în cauză, datorită mijloacelor tehnice utilizate la interceptare, nu se poate realiza o expertiză tehnică a acestora.

În cauză, prin încheierea de ședință din data de **7 martie 2011** s-a dispus efectuarea unei expertize criminalistice, care să stabilească:

1. dacă înregistrările/interceptările audio și/sau video sunt autentice;
2. dacă înregistrările/interceptările au fost realizate simultan cu evenimentele acustice conținute pe suportii expertizați și nu reprezintă o copie a acestora;
3. dacă înregistrările/interceptările conțin eventuale intervenții (ștersături, inserări, intercalări de cuvinte, fraze sau elemente de contrafacere);

4. dacă înregistrările/interceptările au fost realizate cu echipamentul tehnic aflat în dotarea DNA - Serviciul Tehnic.

Expertul criminalist autorizat Gheorghe Pop a întocmit **Raportul de expertiză criminalistică nr. 7 din 10 ianuarie 2012**, formulând următoarele concluzii:

1. Înregistrările/interceptările audio și audio-video în litigiu, indicate în tabelul 1, se prezintă sub formă de copii sau transferări ale înregistrărilor originale, neîndeplinind astfel, în mod cumulativ, cele trei cerințe pentru a fi declarate autentice.

2. Înregistrările/interceptările audio și audio/video în litigiu nu au fost realizate simultan cu evenimentele acustice conținute pe suportii expertizați, reprezentând copii fidele ale acestora (cele de pe suporturile L8, L11, L17 și L24) sau transferări realizate cu acuratețe ale acestora (înregistrările de pe suportul L18).

3. În urma examinării cu sistemele și echipamentele din dotarea LIECB a rezultat că înregistrările/interceptările nu conțin eventuale intervenții (ștersături, inserări, intercalări de cuvinte, fraze sau elemente de contrafacere).

4. Potrivit punctului 2 de mai sus, înregistrările de pe suporturile optice L17, L18 și L24 nu au fost realizate direct în această formă cu echipamentul tehnic aflat în dotarea DNA - Serviciul Tehnic. Ținând cont de punctul 3, de mai sus, este foarte probabil ca înregistrările originale din care provin înregistrările examinate să fi fost realizate cu echipamente din dotarea DNA - Serviciul Tehnic.

Echipamentele cu care au fost realizate înregistrările de pe suportul L8 și L11 fac obiectul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate. În absența acestora nu se poate răspunde la problema formulată în raport cu aceste înregistrări.

Față de concluziile raportului de expertiză criminalistică se impun câteva considerente care justifică valoarea probatorie pe care instanța înțelege să o dea interceptărilor audio și audio-video la care s-a făcut trimitere în prezenta hotărâre, în secțiunea privind expunerea situației de fapt și analiza probelor administrate:

1. În preambulul raportului de expertiză (fila 4) expertul arată că, potrivit standardului internațional AES 27 – 1996 (r2007), **o înregistrare audio pe suport magnetic este autentică** dacă:

- a fost realizată simultan cu evenimentele conținute de aceasta (este originală);

- nu conține intervenții sub formă de decupări, inserări sau alte elemente de contrafacere;

- a fost realizată cu echipamentul tehnic prezentat de parte.

Această definiție a autenticității se referă doar la înregistrările audio de tip analogic pe suport magnetic, ori înregistrările efectuate și puse la dispoziție de către DNA sunt înregistrări de tip **digital**.

Deși expertul afirmă că această definiție este valabilă și „*acum, în plină eră digitală*”, observăm că în continuarea explicațiilor sale privind verificarea **condiției de simultaneitate**, acesta precizează că „*o înregistrare audio-video digitală ... sub formă de copie, deși este evident că nu poate fi originală, are exact același conținut ca și înregistrarea originală, constituindu-se în acest caz într-o dovadă că evenimentele conținute au avut loc în realitate*”.

Expertul a avut a examina înregistrări de pe CD/DVD-uri, care, în mod evident, nu au fost efectuate simultan cu evenimentele acustice, datorită faptului că înregistrările se stochează mai întâi în memoria aparatelor, iar CD/DVD-urile se inscripționează ulterior descărcării din memorie.

În aceste condiții, concluziile 1 și 2 ale raportului, formulate din perspectiva definiției standard a autenticității pe care expertul a îmbrățișat-o și pentru înregistrările digitale, au condus, formal, la constatarea că CD-DVD-urile examinate nu îndeplinesc condiția de simultaneitate și, deci, nici de autenticitate.

Aceste concluzii (1 și 2) însă, nu conduc la diminuarea valorii probatorii a înregistrărilor, expertul arătând în mod explicit că sarcina sa (dat fiind că nu a realizat personal înregistrările) rămâne în a verifica îndeplinirea condițiilor a doua și a treia ale autenticității, respectiv depistarea eventualelor urme de copiere sau modificare a conținutului înregistrărilor audio/video și verificarea provenienței acestora din echipamentele tehnice prezentate.

2. În concluzia nr.3, expertul arată clar că **înregistrările/interceptările nu conțin eventuale intervenții (ștersături, inserări, intercalări de cuvinte, fraze sau elemente de contrafacere).**

Această concluzie este explicată de expert în cuprinsul raportului, pentru fiecare din suporturile examinate.

Suporturile L 17 și L 24 conțin înregistrări ambientale audio-video care s-au efectuat cu echipamente tehnice de înregistrare, vizualizare și stocare aparținând Serviciului Tehnic al DNA, în format proprietate a producătorului echipamentului tehnic utilizat (fila 12 Raport).

Softul „proprietar” este un soft creat de către producătorul echipamentului tehnic care nu permite intervenții asupra imaginii sau a sunetelor înregistrate, decât cu consecința alterării vizibile sau distrugerii în întregime a înregistrării, deoarece formatul fișierelor rezultate, respectiv structura internă a acestora nu este cunoscută decât de către producătorul softului respectiv al echipamentelor.

La filele 13 și 14 din Raport, expertul arată că înregistrările de pe suportul L 17 au fost efectuate cu echipamentul FALCON 2 cu seria constructivă 0685, iar înregistrările de pe suportul L 24 cu echipamentul FALCON 4 cu seria constructivă 0237.

Expertul arată foarte limpede că : „*ambele echipamente examinate își stochează în memoria internă înregistrările realizate, fiind posibile numai operațiile de înregistrare, redare, derulare în ambele direcții și operațiile de ștergere a întregii memorii interne sau a înregistrărilor în mod independent una de alta*”.

Concluzia este prezentată la fila 15 a Raportului, unde se arată că: „*pornind de la aceste constatări și ținând cont de formatele în care sunt realizate înregistrările de pe suporturile optice L17 și L24, proprietate a producătorului, conchidem că înregistrările constatate de pe aceste suporturi reprezintă copii fidele ale unor înregistrări efectuate cu echipamente originale*”.

Suportul L18 conține înregistrări ambientale audio și audio-video în format standard „Wav” și „Avi”.

Și despre acestea expertul arată (fila 18) că „*reprezintă probabil transferări originale efectuate cu echipamentele examinate*” (aparținând DNA).

Tot despre acestea, expertul arată că „*înregistrările audio și audio-video de pe suportul L18 își confirmă reciproc integritatea*”.

Suportii L8 și L11 conțin interceptări telefonice și s-au efectuat prin sistemul național de interceptări telefonice administrat de Serviciul Român de Informații.

De aceea, fișierele care conțin aceste convorbiri sunt însoțite de atașamente fișier, care conțin date despre operator, apelant, apelat, cartela prepay sau abonament, durata convorbirii, început, sfârșit, localizare, țintă statică sau în mișcare, impuls SMS sau fax cu sau fără conținut, momentul la care a fost creat fișierul, momentul în care a fost transferat pe hard, respectiv pe CD, mărimea acestuia.

În mod evident, expertul nu a avut acces la echipamentele cu care au fost realizate înregistrările de pe suporturile L8 și L11.

Verificând, însă, înregistrările telefonice de pe aceste suporturi, expertul formulează următoarele concluzii (fila 12 Raport):

„*Constatând absența neuniformităților de dinamică a zgomotului de fond și evoluția firească a traseelor formațiilor vocilor conținute, în condițiile absenței unor semnale tehnice utile la stabilirea continuității înregistrărilor, conchidem că înregistrările în litigiu de pe suporturile L8 și L11 sunt nealterate, reprezentând foarte probabil copii fidele ale înregistrărilor originale*”.

3. Prin urmare, Înalta Curte constată că înregistrările și interceptările efectuate în cauză, și ambientale și cele telefonice, au valoare probatorie, esențială fiind concluzia din Raportul de expertiză criminalistică potrivit căreia „*în urma examinării cu sistemele și echipamentele din dotarea LIECB a rezultat că înregistrările/interceptările nu conțin eventuale intervenții (ștersături, inserări, intercalări de cuvinte, fraze sau elemente de contrafacere*”.

Acestea nu îndeplinesc condiția de simultaneitate întrucât sunt înregistrări de tip digital, materie în care proba digitală originală nu are decât un sens pur cronologic, al nașterii informației, iar orice copie al unei înregistrări digitale are exact același conținut ca și înregistrarea originală.

Împrejurarea că nu s-au examinat decât echipamentele tehnice aparținând DNA, nu și cele ale SRI, cu care s-au realizat interceptările telefonice, este nerelavantă în cauză, câtă vreme art. 91⁶ Cod procedură penală reglementează expertiza mijlocului de probă (CD/DVD) și nu a mijlocului prin care s-a obținut proba (echipamentele).

Relevant este, așa cum s-a precizat mai sus, că și pentru interceptările telefonice expertul a concluzionat că acestea sunt nealterate.

În conformitate cu dispozițiile art. 120 al. 3 Cod procedură penală, inculpaților care au solicitat efectuarea expertizei li s-a încuviințat numirea și a unui expert recomandat de aceștia.

Expertului recomandat i s-a pus în vedere prin încheierea de ședință din 11 ianuarie 2012, după depunerea la dosar a raportului de expertiză criminalistică, să formuleze eventuale obiecțiuni și observații, acordându-se termen în acest sens.

Pentru termenul următor, expertul recomandat a depus la dosar un înscris pe care l-a denumit „*obiecțiuni la raportul de expertiză*”, dar care, în esență, nu cuprinde obiecțiuni propriu-zise.

Expertul invocă faptul că nu a avut la dispoziție toate materialele expertizate, susținere neconformă realității, având în vedere că instanța a dispus o adresă către INEC, prin încheierea de ședință din 26.10.2022, cu solicitările expertului parte, pentru a se da curs acestora, în raport de dispozițiile art. 7 al. 3 din O.G. nr.75/2000.

Împrejurarea că, nefiind în țară, expertul a examinat doar copiile ce i-au fost puse la dispoziție de părți nu este imputabilă instanței.

Chiar și așa, cele 25 de CD/DVD-uri examinate de expertul-parte, sunt copiile exacte ale materialelor expertizate de INEC.

În același înscris, expertul mai face unele considerații științifice referitoare la metodologia utilizată de INEC, respectiv la programul Edi Tracker.

După pronunțarea sentinței, s-a depus prin registratură un înscris intitulat „*Obiecțiuni la raportul de expertiză*”, însă acesta nu poate fi luat în discuție câtă vreme nu a fost prezentat în cursul cercetării judecătorești.

În baza acestor considerente, Înalta Curte nu va reține solicitarea inculpatului Cojocaru Eugen de înlăturare din dosar a interceptărilor telefonice.

Situația de fapt și vinovăția inculpaților a fost analizată și stabilită din coroborarea tuturor probelor administrate în cauză și nu doar pe baza interceptărilor și înregistrărilor audio și video.

La solicitarea inculpaților, o parte din acestea au fost audiate/vizionate în ședință publică și nici unul dintre inculpați nu a formulat vreo obiecție asupra realității acestora.

Inculpatul Cojocaru Eugen, în declarația dată în instanță, recunoaște că a utilizat expresiile redată din interceptări sau înregistrări, însă oferă alte explicații privind sensul acestora.

d. Cu referire la cea de-a doua infracțiune, inculpatul Cojocaru Eugen susține că nu se poate reține în sarcina sa instigarea la infracțiunea prevăzută de art. 12 lit. b din Legea nr.78/2000 deoarece în cauză nu există infracțiunea prevăzută de acest text, care are alt obiect, respectiv protejarea relațiilor sociale ce vizează operațiunile financiare, ca acte de comerț, ceea ce presupune ca informațiile legate de tranzacțiile financiare să nu fie traficate ilegal.

Nici această apărare nu poate fi primită, întrucât textul art.12 lit. b din Legea nr. 78/2000 nu face distincțiile la care se referă inculpatul.

A admite o asemenea interpretare, doar pornind de la conținutul art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000 ar însemna ca legiuitorul să fi lăsat în afara ilicitului penal permiterea accesului la orice alte informații ce nu sunt destinate publicității, mai puțin cele de natură financiară, interpretare ce nu poate fi acceptată.

e. Referitor la aceeași infracțiune, inculpatul Cojocaru Eugen susține că nu este îndeplinită nici condiția referitoare la scopul urmărit, care trebuie să fie obținerea pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, ori nu s-a probat în cauză că inculpata Ghiță Georgeta Gabriela ar fi obținut astfel de foloase de la inculpatul Guli Sterian.

Înalta Curte nu reține această apărare.

Art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 are următorul conținut:

„Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.

b) folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații”.

Într-adevăr, textul incriminator condiționează întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de existența scopului special, respectiv obținerea pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite,

Inculpatul Cojocaru Eugen este persoana căreia i s-a permis accesul neautorizat și beneficiarul folosului este inculpatul Guli Sterian.

În speță, inculpatului Cojocaru Eugen i se reține instigarea la infracțiunea prevăzută de art. 12 lit.b, faptă comisă de inculpata Ghiță Georgeta Gabriela în scopul obținerii pentru altul (Guli Sterian) de foloase necuvenite.

Foloasele necuvenite, în accepțiunea legii, privesc orice avantaj de natură patrimonială sau nepatrimonială, iar în speță folosul necuvenit era obținerea frauduloasă a funcției de prim-procuror de către inculpatul Guli Sterian.

Celelalte apărări ale inculpatului vizează temeinicia acuzațiilor și ele au fost deja analizate în expunerea anterioară.

Din ansamblul probelor administrate Înalta Curte reține că **inculpatul Cojocaru Eugen, în calitate de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în cursul lunii noiembrie 2007 a pretins de la inculpatul Gheorghe Dumitru suma de 25.000 euro, din care a primit efectiv suma de 15.000 euro pentru ca, prin afirmarea influenței de care se bucură asupra membrilor Comisiei de examinare a candidaților pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul Parchetelor, să-i determine pe aceștia să-i înlănească lui Gheorghe Dumitru promovarea examenului pe care acesta îl susținea pentru ocuparea funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești.**

Această faptă întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 257 Cod penal coroborat cu art. 7 al. 3 din Legea nr. 78/2000, text în baza căruia se va dispune condamnarea inculpatului.

De asemenea, Înalta Curte mai reține că același inculpat, în cursul lunii noiembrie 2007, cu intenție a determinat-o pe inculpata Ghiță Georgeta Gabriela, președintă a Comisiei de examinare a candidaților pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul parchetelor să furnizeze inculpatului Guli Sterian subiectele concepute pentru examenul scris al candidaților, urmărind asigurarea promovării acestuia în funcția de conducere pentru care candida, respectiv prim-procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, faptă ce întrunește elementele constitutive ale instigării la infracțiunea de permitere a accesului la informații ce nu sunt destinate publicității în scopul obținerii pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 25 Cod penal raportat la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, text în baza căruia se va dispune condamnarea inculpatului.

Cele două infracțiuni sunt comise în concurs real, prevăzut de art. 33 lit. a Cod penal.

2. Inculpatul Gheorghe Dumitru nu a recunoscut săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina sa.

Pe lângă apărările vizând netemeinicia acuzațiilor, asupra cărora se va reveni, inculpatul invocă și o serie de excepții de nelegalitate:

1. O parte din excepțiile de nelegalitate au fost deja invocate pe parcursul procesului și instanța s-a pronunțat asupra lor prin încheierea de ședință din 20.11.2008.

Sunt excepții ce vizează nelegalitatea urmăririi penale, apreciate ca nefondate pentru argumentele expuse în încheierea de ședință din 20.11.2008, asupra cărora nu se va reveni, o reiterare a acestora după terminarea cercetării judecătorești nefiind posibilă, conform art. 332 Cod procedură penală.

Este vorba de excepțiile privind:

- inexistența unui act de sesizare a organului de urmărire penală cu privire la faptele și persoanele trimise în judecată prin vreunul din modurile prevăzute de art. 221 Cod procedură penală;

- nulitatea procesului verbal de sesizare din oficiu din 16.10.2007;

- nelegala investire a organului de urmărire penală și a procurorului;

- încălcarea dispozițiilor art. 172 Cod procedură penală.

Toate aceste excepții au fost analizate și respinse ca nefondate prin încheierea de ședință din 20.11.2008.

2. Inculpatul solicită înlăturarea denunțului formulat întrucât nu e mijloc de probă ci mod de sesizare a organelor de urmărire penală.

Aceeași apărare a fost deja analizată de Înalta Curte în cadrul secțiunii ce-l privește pe inculpatul Cojocaru Eugen, astfel că argumentele nu vor mai fi reluate.

3. Se invocă încălcarea art. 68 al. 1 Cod procedură penală argumentându-se că înregistrarea telefonică a convorbirii purtată în 30.11.2007 între inculpat și procurorii de caz demonstrează exercitarea de amenințări asupra sa.

Așa cum s-a arătat deja pe parcursul motivării, apărarea nu poate fi primită, întrucât convorbirea invocată a avut loc în data de 30.11.2007, iar declarațiile inculpatului, atât cele de recunoaștere, cât și cea de retractare au fost date în 29.11.2007.

4. Încălcarea prezumției de nevinovăție prin Comunicatul nr.283/VIII/3 transmis la data de 5.12.2007 de DNA către mass-media și prin interviul Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție acordat reporterilor ziarului „Gândul”, publicat în 21.12.2007.

Dacă acest comunicat și interviul la care se referă inculpatul există (ele nu se află la dosar), această împrejurare nu poate conduce la înlăturarea probatoriului administrat în cauză, în condiții de deplină legalitate.

În ceea ce privește temeinicia acuzațiilor, inculpatul Gheorghe Dumitru a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de cumpărare de influență în formă continuată constând în două acte materiale.

Primul act material constă în remiterea mai multor bunuri inculpatului Bucur Gheorghe pentru ca acesta, prin influența pretinsă asupra unor membri CSM, să-i faciliteze promovarea examenului pentru funcția de conducere vizată.

În Capitolul I A din hotărâre, Înalta Curte, analizând probatoriul administrat, a concluzionat că pentru această faptă nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență, nici sub aspectul laturii obiective, nici sub aspectul laturii subiective, argumentând în mod detaliat această apreciere.

Cel de-al doilea act material constă în remiterea sumei de 15.000 de euro inculpatului Cojocaru Eugen, cu complicitatea inculpatului Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe, pentru ca, prin influența de care se bucură asupra membrilor Comisiei de examinare a candidaților pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul parchetelor, să-i asigure ocuparea funcției de Procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești.

În Capitolul I B din hotărâre s-au analizat probele administrate și care au format convingerea instanței că inculpatul Gheorghe Dumitru se face vinovat de săvârșirea acestei fapte, ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 coroborat cu art. 7 al. 3 din Legea nr. 78/2000.

Constatând că pentru primul act material nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, în cauză nu se mai poate reține o rezoluție infrațională unică cerută de art. 41 al. 2 Cod penal.

Înalta Curte apreciază că este necesară o pronunțare expresă asupra fiecăruia din actele materiale despre care în rechizitoriu se arată că întrunesc, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni, teză pe care, așa cum s-a arătat, instanța nu o reține.

În consecință, în baza art. 334 Cod penal, se va schimba încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului Gheorghe Dumitru din infracțiunea prevăzută de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 coroborat cu art. 7 al. 3 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal în două infracțiuni prevăzute de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 coroborat cu art. 7 al. 3 din Legea nr. 78/2000.

Înalta Curte apreciază că este necesară schimbarea încadrării juridice în două infracțiuni, nefiind suficientă doar înlăturarea art. 41 al. 2 deoarece primul act există în materialitatea lui, dar nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, ori este necesar să se indice expres care este soluția instanței asupra acestei fapte, respectiv care este temeiul achitării dintre cazurile prevăzute de art. 10 Cod procedură penală.

Întrucât schimbarea de încadrare juridică a intervenit ca efect al achitării pentru una dintre fapte, ea nu a putut fi pusă în discuția părților căci ar fi echivalat cu o antepronunțare, însă drepturile la apărare ale acestora nu au fost în nici un fel afectate, câtă vreme și apărarea inculpaților, însușită de instanță, a fost în sensul că pentru primul act material nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor de corupție reținute în sarcina acestora.

În concluzie, pentru prima infracțiune constând în acuzațiile aduse inculpatului Gheorghe Dumitru că a remis mai multe bunuri inculpatului Bucur Gheorghe pentru ca acesta, prin influența pretinsă asupra unor membri ai CSM, să-i faciliteze promovarea în funcția de conducere vizată, Înalta Curte apreciază că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzută de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 coroborat cu art. 7 al. 3 din Legea nr.78/2000, sens în care se va dispune achitarea inculpatului în baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală.

Fapta inculpatului Gheorghe Dumitru, de a remite inculpatului Cojocaru Eugen suma de 15.000 euro, cu complicitatea inculpaților Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe, pentru ca acesta, prin influența de care se bucură asupra membrilor Comisiei de examinare a participanților la examenul pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul parchetelor, să-i asigure promovarea examenului, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzută de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000, coroborat cu art. 7 al. 3 din Legea nr. 78/2000, text în baza căruia se va dispune condamnarea inculpatului.

3. Inculpatul Bucur Gheorghe nu a recunoscut săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina sa prin actul de sesizare a instanței.

Referitor la infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art. 257 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 inculpatul a solicitat achitarea în temeiul art. 10 lit. d Cod procedură penală.

Pentru argumentele prezentate în Capitolul I A al hotărârii unde au fost analizate probele administrate în cauză, Înalta Curte a concluzionat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor de corupție reținute în sarcina inculpaților, respectiv, pentru inculpatul Bucur Gheorghe, fapta constând în aceea că, în cursul lunii octombrie 2007, în schimbul unor foloase materiale primite de la inculpatul Gheorghe Dumitru, a promis acestuia că va interveni pe lângă membrii CSM pentru a-i asigura reușita la examen.

În consecință, Înalta Curte, în baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală, va dispune achitarea inculpatului pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 257 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

În ceea ce privește cea de-a doua infracțiune reținută în sarcina inculpatului, respectiv complicitate la cumpărare de influență, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 6¹ din Legea nr. 78/2000, Înalta Curte reține că inculpatul Bucur Gheorghe se face vinovat de comiterea acesteia, astfel cum a rezultat din probele administrate și analizate pe larg în Capitolul I B al hotărârii.

Încă de la prima întâlnire inculpatul Bucur i-a promis inculpatului Gheorghe Dumitru că-l va ajuta să promoveze examenul, oferindu-se să vorbească cu prietenii săi din CSM.

Cum, în mod obiectiv, o asemenea intervenție nu era posibilă, tot inculpatul Bucur Gheorghe este cel care l-a recomandat inculpatului Gheorghe Dumitru pe inculpatul Cojocaru Eugen, ca reprezentând „*varianta sigură de promovare*”.

Prin mijlocirea inculpatului Bucur Gheorghe are loc întâlnirea dintre Gheorghe Dumitru și Cojocaru Eugen din data de 6.11.2007 de la restaurantul „Quadri” și tot acesta se întâlnește cu Gheorghe Dumitru în data de 8.11.2007 pentru a primi suma de bani și a o remite mai departe inculpatului Cojocaru Eugen.

Toate probele administrate în cauză și care au conturat activitatea infracțională a inculpatului Bucur Gheorghe au fost prezentate în Capitolul I B.

În apărare, inculpatul Bucur Gheorghe a invocat argumente pe care instanța deja le-a analizat, regăsindu-se și în apărarea inculpaților Cojocaru Eugen și Gheorghe Dumitru, respectiv cele referitoare la denunțul inculpatului Gheorghe Dumitru, încălcarea dispozițiilor art. 68 alin. 1 Cod procedură penală, înregistrările efectuate în afara procesului penal (decizia Curții Constituționale nr. 962/2009), observațiile expertului parte la raportul de expertiză criminalistică.

Înalta Curte, pentru argumentele deja expuse, nu va reține aceste apărări, reținând că, din probele administrate, s-a făcut pe deplin dovada că **inculpatul Bucur Gheorghe, în cursul lunilor octombrie – noiembrie 2007 a mijlocit inculpatului Gheorghe Dumitru avansarea unei sume de bani inculpatului Cojocaru Eugen (15.000 euro) pentru ca acesta, prin influența de care se bucură asupra membrilor Comisiei de examinare a candidaților pentru funcții de conducere în parchete, să-i asigure promovarea examenului, faptă ce întrunește elementele constitutive ale complicității la infracțiunea de cumpărare de influență, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 6¹ din Legea nr. 78/2000, text în baza căruia se va dispune condamnarea inculpatului.**

4. Inculpatul Cerbeanu Gheorghe a fost trimis în judecată pentru complicitate la cumpărare de influență în formă continuată, constând în două acte materiale.

Pentru primul act material se reține că a înlesnit inculpatului Gheorghe Dumitru, darea unor foloase materiale inculpatului Bucur Gheorghe pentru ca acesta, prin influența pretinsă asupra unor membri CSM, să-i faciliteze promovarea examenului susținut pentru ocuparea funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești.

Probele administrate în cauză și analizate pe larg în Capitolul I A din hotărâre au condus la concluzia că pentru această faptă nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, nici sub aspectul laturii obiective, nici sub aspectul laturii subiective.

Oferirea de către inculpat a unei cantități de vin inculpatului Bucur Gheorghe nu constituia un fapt izolat și nici nu s-a făcut în scopul cumpărării influenței acestuia asupra unor membri CSM, care nu aveau nici o atribuție în desfășurarea concursului de promovare.

Cel de-al doilea act material constă în complicitate la darea de către inculpatul Gheorghe Dumitru a sumei de 15.000 euro inculpatului Cojocaru Eugen.

Inculpatul Cerbeanu Gheorghe nu a recunoscut participarea sa subiectivă la fapta comisă de inculpatul Gheorghe Dumitru, susținând că nu a cunoscut interesul fraudulos urmărit de acesta în promovarea examenului.

Reprezentarea sa ar fi fost aceea că scopul întâlnirii de la restaurantul „Quadri” a fost să se discute despre proiectul de management ce urma să fie susținut de Gheorghe Dumitru.

În Secțiunea I B Înalta Curte a prezentat argumentele, rezultând din probele administrate, pentru care o asemenea apărare nu poate fi primită.

Participarea inculpatului Cerbeanu Gheorghe este foarte bine caracterizată de chiar inculpatul Gheorghe Dumitru, care spune despre acesta că era „*persoana de legătură*” dintre el și inculpatul Bucur Gheorghe.

Inculpatul Cerbeanu Gheorghe este cel care l-a prezentat pe inculpatul Gheorghe Dumitru inculpatului Bucur Gheorghe, cunoscând exact care era scopul deplasărilor acestuia în București.

Dialogurile, în limbaj codat, din discuțiile telefonice dintre Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe și Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe și martorul Ruxanda Constantin Daniel, deja prezentate și analizate în prima parte a hotărârii, relevă că inculpatul Cerbeanu Gheorghe era la curent cu toate elementele esențiale ale convenției survenite între Gheorghe Dumitru și inculpatul Cojocaru Eugen.

Din acest motiv îi și spunea lui Gheorghe Dumitru, în timpul examenelor, că singura sa preocupare era de a se pregăti pentru petrecerea de promovare, la examen trebuind să facă doar act de prezență.

Tot inculpatul Cerbeanu Gheorghe este cel care îi solicită martorului Ruxanda Constantin Daniel să facă o deplasare cu inculpatul Gheorghe Dumitru la București în data de 8.11.2007, dată la care s-a remis suma de 15.000 de euro, spunându-i acestuia că trebuie să-l aducă pe Gheorghe Dumitru la notarul Bucur Gheorghe, unde trebuia să pregătească lucrarea sau cazul ce urma să-l prezinte.

Cerbeanu Gheorghe era în deplină cunoștință că inculpatul Gheorghe Dumitru nu avea de susținut proiectul de management în data respectivă, iar cât

despre pretinsul scop al întâlnirilor, respectiv refacerea proiectului de management, Înalta Curte a argumentat de ce această apărare, survenită pentru prima dată în cursul cercetării judecătorești și în contradicție cu apărările din cursul urmăririi penale, nu poate fi primită.

În afara apărărilor ce vizează temeinicia acuzațiilor, asupra cărora nu se va mai insista, probele fiind analizate pentru această infracțiune în Capitolul II B al hotărârii, și inculpatul Cerbeanu Gheorghe a formulat aceleași apărări privind înlăturarea mijloacelor de probă pretins obținute nelegal.

Aceste apărări au fost deja analizate și apreciate ca nefondate, de asemenea a fost analizat și raportul de expertiză criminalistică efectuat în cauză, formându-se convingerea instanței că inculpatul se face vinovat de săvârșirea complicității la infracțiunea de cumpărare de influență cât privește al doilea act material prezentat în Capitolul I B.

Constând că pentru primul act material nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, nici în cazul acestui inculpat nu se mai poate reține o rezoluție infracțională unică cerută de dispozițiile art. 41 al. 2 Cod penal.

Preluând argumentația deja expusă pentru inculpatul Gheorghe Dumitru, apreciind necesară o pronunțare expresă asupra fiecărei fapte, Înalta Curte, în baza art. 334 Cod procedură penală va schimba încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului Cerbeanu Gheorghe din complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență, în formă continuată, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 6¹ din Legea nr. 78/2000, coroborat cu art. 7 al. 3 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal, în două infracțiuni prevăzute de art. 26 Cod penal raportat la art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 coroborat cu art. 7 al. 3 din Legea nr. 78/2000.

Pentru prima infracțiune, constând în acuzațiile aduse inculpatului Cerbeanu Gheorghe că a înlesnit inculpatului Gheorghe Dumitru darea unor foloase materiale inculpatului Bucur Gheorghe, care a afirmat că are influență asupra unor magistrați, membri ai CSM, pentru a-i determina pe aceștia să intervină în scopul favorizării lui Gheorghe Dumitru în promovarea examenului, Înalta Curte apreciază că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 26 cp raportat la art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 coroborat cu art. 7 al. 3 din Legea nr. 78/2000, sens în care se va dispune achitarea inculpatului în baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală.

Fapta inculpatului Cerbeanu Gheorghe care în perioada octombrie-noiembrie 2007, a înlesnit inculpatului Gheorghe Dumitru darea unei sume de bani inculpatului Cojocar Eugen pentru ca acesta, prin influența pretinsă asupra membrilor Comisiei de examinare a candidaților pentru funcții de conducere în cadrul parchetelor, să-l favorizeze în promovarea examenului,

înrunește elementele constitutive ale complicității la infracțiunea de cumpărare de influență, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 6¹ din Legea nr.78/2000, coroborat cu art. 7 al. 3 din Legea nr. 78/2000, text în baza căruia se va dispune condamnarea inculpatului.

5. Inculpatul Guli Sterian nu a recunoscut comiterea faptei pentru care a fost trimis în judecată.

În Capitolul II al expunerii au fost prezentate și analizate probele (înregistrări telefonice, ambientale, supraveghere operativă, declarații martori) din care a rezultat insistența inculpatului Guli Sterian în a-l determina pe inculpatul Cojocaru Eugen de a-i aborda pe membrii Comisiei de examinare (martorul Cazanciuc Robert și inculpata Ghiță Georgeta Gabriela) pentru a-i remite subiectele de examen la proba scrisă a concursului, lucru pe care l-a și reușit parțial, obținând de la inculpata Ghiță Georgeta Gabriela „jumătate din prăjitură”.

Totodată, au fost prezentate probele din care a rezultat că subiectele concepute de inculpata Ghiță Georgeta Gabriela au fost cele care au îmbrăcat forma definitivă a subiectelor de concurs, exceptând câteva corecturi de formă și pentru 2-3 întrebări și de conținut, astfel că nici această apărare a inculpatului nu poate fi primită.

Fapta inculpatului Guli Sterian, candidat la funcția de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul București, care, în cursul lunii noiembrie 2007, l-a determinat cu intenție pe inculpatul Cojocaru Eugen să-i obțină subiectele întocmite în vederea examinării scrise a candidaților la acest examen, permițându-i astfel accesul la informații care nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sine a unui folos nepatrimonial, respectiv a promovării examenului pentru funcția dorită, înrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 12 lit.b din Legea nr. 78/2000, comisă în forma instigării prevăzută de art. 25 Cod penal.

6. Inculpata Ghiță Georgeta Gabriela nu a dat declarații în cauză, nici în cursul urmăririi penale și nici în cursul cercetării judecătorești, prevalându-se de dreptul la tăcere, conform art. 70 al. 2 Cod procedură penală.

În cursul urmăririi penale, procurorii de caz notează că, în data de 30.11.2007, după ce i s-au adus la cunoștință învinuirile și drepturile procesuale, Ghiță Georgeta Gabriela a solicitat să-i fie acordat un termen, rezonabil, pentru pregătirea și exercitarea apărării, cu posibilitatea consultării dosarului cauzei.

Ulterior, inculpata a uzat de dreptul la tăcere și a formulat un număr de peste 70 de cereri, memorii, plângeri contra actelor procurorului, invocând nulitatea urmăririi penale, practic, în integritatea ei.

Conținutul acestor cereri, prin care se invocă nulități ca de exemplu nulitatea citației ca urmare a semnării acesteia de către un singur procuror, în condițiile în care urmărirea penală este efectuată de doi procurori, unele transmise prin fax în cursul nopții precedente datei la care era citată, la organele de anchetă, citație căreia nu a dat curs, au condus la tergiversarea soluționării cauzei și la aprecierea procurorilor de caz că aceasta și-a exercitat excesiv și cu rea-credință drepturile procesuale.

În cursul cercetării judecătorești, inculpata a îmbrățișat aceeași conduită, invocând repetitiv nulități privind urmărirea penală, excepții de neconstituționalitate inadmisibile, promovând, de asemenea, căi de atac inadmisibile împotriva unor încheieri de ședință, ceea ce a și condus, în final, la prelungirea momentului la care a fost posibilă citirea actului de sesizare a instanței.

Cu prilejul dezbaterilor pe fond, precum și în conținutul concluziilor scrise depuse la dosar, inculpata a reluat invocarea nulităților privind lipsa sesizării organului judiciar, nulitatea și neregularitatea urmăririi penale și neregularitatea sesizării instanței.

Asupra acestora instanța s-a pronunțat prin încheierea de ședință din 20.11.2008, fiind respinse ca nefondate, o reiterare a lor după terminarea cercetării judecătorești nefiind posibilă, conform art. 332 Cod procedură penală.

De asemenea, inculpata a invocat inexistența prezentării materialului de urmărire penală, în condițiile în care, la patru citări consecutive, inculpata a ignorat chemarea în fața procurorilor de caz tocmai în vederea luării la cunoștință a urmăririi penale.

Luarea la cunoștință a materialului de urmărire penală reprezintă un drept al inculpatului dar, corelativ acestui drept, și inculpatului îi incumbă obligația de a se prezenta la invitația organului de urmărire penală în acest scop, invitație căreia inculpata nu i-a dat curs.

Inculpata a continuat să susțină și la sfârșitul cercetării judecătorești, după trei ani de la sesizarea instanței, că nu i s-au respectat drepturile prevăzute de art. 6 și art. 70 al. 2 Cod procedură penală, precum și art. 6 al. 3 lit.a din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, deși, conform art. 322 Cod procedură penală, cercetarea judecătorească a debutat prin citirea actului de sesizare a instanței, în prezența inculpaților și apărătorilor acestora, cărora li s-a explicat în ce constau învinuirile care li se aduc.

Inculpata Ghiță Georgeta Gabriela a mai depus în cursul urmăririi penale, un denunț împotriva martorei Berar Irina, membră în Comisia de examinare, din conținutul căruia se desprinde ideea că o suspectează pe aceasta ca fiind persoana ce ar fi putut furniza subiectele de examen.

Și în cursul cercetării judecătorești s-au invocat o serie de înscrisuri, inclusiv o convorbire telefonică, probe prin care se arată că inculpata a făcut o sesizare adresată CSM privind neregulile desfășurării concursului.

În cursul cercetării judecătorești au fost audiați ca martori toți membrii Comisiei de examinare, inclusiv martora Berar Irina, precum și directorul adjunct al Institutului Național al Magistraturii, care nu au evidențiat nici un fel de nereguli legate de sigilarea și asigurarea computerului pe care au fost tehnoredactate subiectele de examen, acuzațiile aduse de inculpată dovedindu-se a fi vădit netemeinice.

În schimb, este relevantă discuția telefonică dintre inculpații Guli Sterian și Cojocaru Eugen, în care Guli Sterian afirmă: „*Diversiune! Ce deșteaptă a fost asta, Gabi, cum a aruncat pe piață zvonul*”, discuție ce confirmă încercarea inculpatei de a crea o pistă falsă.

S-a mai invocat ascunderea cu rea-credință de către organele de anchetă a două fotografii care atestă că inculpatul Cojocaru Eugen nu s-a întâlnit cu inculpata în fața sediului Parchetului General, ci cu o altă persoană.

În realitate nu a existat o atare susținere, în cuprinsul rechizitoriului nu se face referire la întâlnirea dintre inculpată și Cojocaru Eugen, pentru că încă de la urmărirea penală, în procesul-verbal de supraveghere operativă s-a consemnat că inculpatul Cojocaru Eugen s-a întâlnit cu o altă persoană, care a și fost propusă și audiată ca martor în cursul cercetării judecătorești.

Inculpata a mai susținut și producerea unei declarații false a martorei Marin Florica, susținere în care insistă inclusiv în concluziile scrise, deși, martora Marin Florica, chestionată în instanță sub acest aspect, a învederat instanței că toate semnăturile de pe declarațiile date în cursul urmăririi penale îi aparțin.

Un alt set de apărări îl constituie cele legate de nulitatea înregistrărilor și interceptărilor efectuate în cauză, apărări care au fost invocate și de ceilalți inculpați și la care instanța a răspuns, apreciindu-le nefondate pentru argumentele deja expuse și care nu vor mai fi reluate.

Cât privește temeinicia acuzațiilor, în Capitolul II al hotărârii Înalta Curte a analizat materialul probator ce a format convingerea instanței că inculpata se face vinovată de săvârșirea faptei pentru care s-a dispus trimiterea acesteia în judecată.

Concluzionând, fapta inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela, care, în calitate de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și președinte al Comisiei de examinare a participanților la concursul pentru numirea în funcții de conducere a procurorilor, în cursul lunii noiembrie 2007, la instigarea inculpatului Cojocaru Eugen, a permis acestuia accesul la subiectele ce făceau obiectul examinării participanților procurori la examenul din data de 25.11.2007, informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii unui folos necuvenit în favoarea inculpatului Guli Sterian,

candidat la examenul pentru ocuparea unei funcții de conducere. Întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 12 lit.b din Legea nr. 78/2000, text în baza căruia se va dispune condamnarea inculpatei.

Individualizarea pedepselor:

La individualizarea pedepselor ce se vor aplica inculpaților, Înalta Curte va avea în vedere criteriile prevăzute de art. 72 Cod penal, respectiv gradul de pericol social ridicat al faptelor comise derivând din relațiile sociale lezate.

Înalta Curte apreciază că prin faptele comise, inculpații au adus grave prejudicii prestigiului justiției și demnității funcției de magistrat în societate, care nu mai poate avea încredere în privința luptei împotriva corupției dacă însăși procedura de ocupare a funcțiilor de conducere în parchet nu este ocolită de fenomenul corupției.

Chiar dacă statistic corupția în sistemul judiciar nu este ridicată, percepția asupra acesteia este mult amplificată de o activitate infracțională ca cea reținută în prezenta cauză.

Reținerea unor acte de corupție în eșantionul de conducere din parchet generează un prejudiciu de imagine suplimentar.

Pe lângă aceste aspecte, Înalta Curte va avea în vedere și circumstanțele comiterii faptelor, precum și circumstanțelor personale ale fiecăruia dintre inculpați, astfel că urmează să aplice acestora pedepse orientate către un quantum mediu.

Pentru inculpații Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe, Ghiță Georgeta Gabriela și Guli Sterian, Înalta Curte apreciază că scopul preventiv și educativ al pedepsei poate fi atins și în condițiile suspendării sub supraveghere a executării acesteia, făcând aplicarea art. 86¹ și urm. Cod procedură penală.

În ceea ce privește pe inculpații Cojocaru Eugen și Gheorghe Dumitru, se va dispune executarea pedepsei în detenție, diferența de tratament sancționator datorându-se gravității sporite a faptelor reținute în sarcina acestora, dată de împrejurarea că inculpatul Cojocaru Eugen a pretins și primit o sumă de bani, iar Gheorghe Dumitru a dat această sumă, de 15.000 euro.

În baza art. 71 Cod penal, se vor interzice inculpaților drepturile prevăzute de art. 64 lit.a teza a II-a și lit.b Cod penal, ca pedeapsă accesorie, urmând ca pentru inculpații ale căror pedepse au fost suspendate sub supraveghere pe durata suspendării să se dispună și suspendarea pedepsei accesorii, conform art. 71 al. 5 Cod penal.

Măsuri asigurătorii:

În baza art. 19 din Legea nr. 78/2000 se va confisca de la inculpatul Cojocaru Eugen suma de 15.000 euro.

În cursul urmăririi penale, inculpatul Cojocaru Eugen a predat în original chitanța nr. 922942/1, Seria AAB 55037509 din data de 01.02.2008 și recipisa de consemnare nr. 1986079/1, seria AAB 5503276 din data de 01.02.2008 care atestă depunerea sumei de 15.000 euro de către inculpat, Înalta Curte urmând a dispune menținerea sechestrului asigurator instituit asupra acestei sume.

În baza art. 191 al. 1 și 2 Cod procedură penală se va dispune obligarea fiecărui inculpat la plata cheltuielilor judiciare către stat.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

I.În baza art.257 Cod penal raportat la art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 condamnă pe inculpatul **Cojocaru Eugen** la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

În baza art.25 Cod penal raportat la art.12 lit.b) din Legea nr.78/2000 condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru instigare la infracțiunea de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității.

În baza art.33 lit.a) și art.34 lit.b) Cod penal inculpatul va executa pedeapsa cea mai grea de **3 ani închisoare**.

Interzice inculpatului drepturile prevăzute de art.64 lit.a) teza a II-a și lit.b) Cod penal în condițiile art.71 Cod penal.

II.În baza art.334 Cod procedură penală schimbă încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului **Gheorghe Dumitru** din infracțiunea de cumpărare de influență în formă continuată, prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal în două infracțiuni prevăzute de art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000.

În baza art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 condamnă pe inculpatul **Gheorghe Dumitru** la **pedeapsa de 3 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență.

Interzice inculpatului drepturile prevăzute de art.64 lit.a) teza a II-a și lit.b) Cod penal în condițiile art.71 Cod penal.

În baza art.11 pct.2 lit.a) Cod procedură penală raportat la art.10 lit.d) Cod procedură penală achită pe inculpatul **Gheorghe Dumitru** pentru infracțiunea de cumpărare de influență prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 (fapta din data de 18 octombrie 2007).

Deduce din pedeapsa aplicată inculpatului Gheorghe Dumitru durata reținerii din data de 11 decembrie 2007.

III.În baza art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 condamnă pe inculpatul **Bucur Gheorghe** la **pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare** pentru complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență.

Interzice inculpatului drepturile prevăzute de art.64 lit.a) teza a II-a și lit.b) Cod penal în condițiile art.71 Cod penal.

În baza 86¹ Cod penal dispune suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei aplicate inculpatului pe un termen de încercare de 5 ani stabilit conform art.86² Cod penal.

Pe durata termenului de încercare inculpatul se va supune următoarelor măsuri de supraveghere prevăzute de art.86³ Cod penal:

a)să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul București;

b)să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c)să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d)să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art.359 Cod procedură penală pune în vedere inculpatului dispozițiile art.86⁴ Cod penal, privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art.71 alin.5 Cod penal pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere suspendă și executarea pedepsei accesorii.

Constată că inculpatul a fost reținut în data de 11 decembrie 2007.

În baza art.11 pct.2 lit.a) Cod procedură penală raportat la art.10 lit.d) Cod procedură penală achită pe inculpatul Bucur Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000.

IV.În baza art.334 Cod procedură penală schimbă încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului **Cerbeanu Gheorghe** din infracțiunea de complicitate la cumpărare de influență în formă continuată prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal în două infracțiuni prevăzute de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000.

În baza art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 condamnă pe inculpatul **Cerbeanu Gheorghe** la **pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare** pentru complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență.

Interzice inculpatului drepturile prevăzute de art.64 lit.a) teza a II-a și lit.b) Cod penal în condițiile art.71 Cod penal.

În baza 86¹ Cod penal dispune suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei aplicate inculpatului pe un termen de încercare de 5 ani stabilit conform art.86² Cod penal.

Pe durata termenului de încercare inculpatul se va supune următoarelor măsuri de supraveghere prevăzute de art.86³ Cod penal:

a)să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Vâlcea;

b)să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c)să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d)să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art.359 Cod procedură penală pune în vedere inculpatului dispozițiile art.86⁴ Cod penal, privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art.71 alin.5 Cod penal pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere suspendă și executarea pedepsei accesorii.

În baza art.11 pct.2 lit.a) Cod procedură penală raportat la art.10 lit.d) Cod procedură penală achită pe inculpatul **Cerbeanu Gheorghe** pentru complicitate la cumpărare de influență prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 (fapta din data de 18 octombrie 2007).

V.În baza art.12 lit.b) din Legea nr.78/2000 condamnă pe inculpata **Ghiță Georgeta Gabriela** la **pedeapsa de 2 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității.

Interzice inculpatei drepturile prevăzute de art.64 lit.a) teza a II-a și lit.b) Cod penal în condițiile art.71 Cod penal.

În baza 86¹ Cod penal dispune suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei aplicate inculpatei pe un termen de încercare de 5 ani stabilit conform art.86² Cod penal.

Pe durata termenului de încercare inculpata se va supune următoarelor măsuri de supraveghere prevăzute de art.86³ Cod penal:

a)să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul București;

b)să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c)să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art.359 Cod procedură penală pune în vedere inculpatei dispozițiile art.86⁴ Cod penal, privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art.71 alin.5 Cod penal pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere suspendă și executarea pedepsei accesorii.

VI. În baza art.25 Cod penal raportat la art.12 lit.b) din Legea nr.78/2000 condamnă pe inculpatul **Guli Sterian** la **pedeapsa de 2 ani închisoare** pentru instigare la infracțiunea de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații care nu sunt destinate publicității.

Interzice inculpatului drepturile prevăzute de art.64 lit.a) teza a II-a și lit.b) Cod penal în condițiile art.71 Cod penal.

În baza 86¹ Cod penal dispune suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei aplicate inculpatului pe un termen de încercare de 5 ani stabilit conform art.86² Cod penal.

Pe durata termenului de încercare inculpatul se va supune următoarelor măsuri de supraveghere prevăzute de art.86³ Cod penal:

a) să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Ialomița;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art.359 Cod procedură penală pune în vedere inculpatului dispozițiile art.86⁴ Cod penal, privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art.71 alin.5 Cod penal pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere suspendă și executarea pedepsei accesorii.

În baza art.19 din Legea nr.78/2000 confiscă de la inculpatul Cojocaru Eugen suma de 15.000 euro.

Menține sechestrul asigurator instituit asupra sumei de 15.000 euro consemnată la C.E.C. Agenția Păcii conform recipisei de consemnare nr.1986079/1, seria AAB 5503276 din data de 01 februarie 2008.

În baza art.191 alin.1 și 2 din Codul de procedură penală obligă pe fiecare inculpat la câte 10.000 lei cheltuieli judiciare către stat.

Cu recurs.

Pronunțată în ședință publică, azi 2 martie 2012.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

MAGISTRAT ASISTENT,

LUJU.RO
LUMEAJUSTITIEI.RO
LUJU.RO